

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wąłowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięczni za dopłatą, pierwszy 75 ct., drudy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. A. d. a. m. 4, Rue Clément 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Najj. Pan wyjechał 14 b. m. wieczór do Gödöllo.

Jego c. i. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 9 listopada b. r. nadać najłaskawiej pocztmistrzowi Wiktorowi Riedlowi w Ustrzykach w uznaniu jego prawie 50-letniej zasłużonej działalności złoty krzyż zasługi.

Pan Namiestnik zamianował kancelistę c. k. Sądu obwodowego w Stanisławowie Franciszka Mitraszewskiego kancelistą c. k. Dyrekcji Policji we Lwowie.

W drugiej połowie października b. r. był przebieg chorób epidemicznych w kraju następujący:

W powyższym okresie czasu zmniejszył się stan czerwonki, koklusu i tyfusu płamistego, natomiast wzmożił się stan płonicy, tyfusu brzuszno, odry, błonicy i ospy.

Czerwonka panuje przeważnie w powiecie krośnieńskim; z 168 leczonych chorych wyzdrowiało 108 (64.3 proc.) umarło 5 (3 proc.).

Ospa panuje przeważnie w powiecie brodzkim, brzeżańskim, kolbuszowskim, zaleszczyckim i złoczowskim; z 130 leczonych chorych wyzdrowiało 49 (37.7 proc.), umarło 19 (14.6 proc.).

Odra pojawiła się przeważnie w powiecie krakowskim i tarnopolskim; z 452 leczonych chorych wyzdrowiało 237 (52.3 proc.), umarło 43 (9.5 proc.).

Płonica panuje przeważnie w powiecie nowosądeckim, samborskim, turezańskim i złoczowskim; z 851 leczonych chorych wyzdrowiało 339 (39.8 proc.) i umarło 160 (18.8 proc.).

Błonica wystąpiła przeważnie w powiecie rohatyńskim; z 314 leczonych chorych wyzdrowiało 119 (37.9 proc.), umarło 107 (34.1 proc.).

Tyfus płamisty panuje przeważnie

znie w powiecie tarnobrzskim; z 53 leczonych chorych wyzdrowiało 31 (58.5 proc.), umarło 5 (9.4 proc.).

Dur brzuszny panował przeważnie w powiecie jaworowskim, rawskim, sokalskim i złoczowskim; z 315 leczonych chorych wyzdrowiało 156 (49.5 proc.), umarło 18 (5.7 proc.).

Koklusz wystąpił przeważnie w powiecie przemyskim, rohatyńskim, staromiejskim i złoczowskim; z 906 leczonych chorych wyzdrowiało 220 (24.3 proc.), umarło 11 (1.2 proc.).

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 7 listopada 1881.

Od d. 4 do 12 listopada b. r. sprawdzone w kraju następujące choroby stadne: Świerzb: w Hukach (pow. Jaworów). Nadto panują w kraju następujące choroby stadne: Zaraza płucna: w Gnojniku i Lustowicach (pow. Brzesko), w Partynie, Rzemieniu, Chrzastowie, Dąbrówce ad Kaweczyn, Woli wadoskiej i Giełdzie ad Zgórsko (pow. Mielec), w Grabin (pow. Wieliczka). Nosaczna i tyłczak: w Sierszy (pow. Chrzanów), w Porębie wielkiej (pow. Biała), w Tyśmienicy (pow. Tłumacz). Świerzb u koni: w Świętem (pow. Jarosław.)

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 16 listopada.

Sprawa nominacji hr. Schönborna Namiestnikiem Morawy podtrzymywana jest przez prasę opozycyjną wszelkimi sposobami na porządku dziennym, aby zdawać się mogło, że opinia w kołach niemieckich jest wzburzona lub zaniepokojona powołaniem konserwatysty na wybitną posadę państwową. Niepotrzebnie prasa opozycyjna wysiła się na dosadne wyrazy swego niezadowolenia, bo że ona będzie niezadowolona z nominacji hr. Schön-

borna, na to cały świat polityczny był przygotowany. Kiedy śp. br. Korb obejmował tę posadę, nie otrzymał na powitanie od prasy wiedeńskiej ani zachęty ani nawet chłodnego objawu zaufania, chociaż należał niewątpliwie do stronnictwa wiernokonstytucyjnego. Spotkały go owszem nawet nieprzychylnie głosy powitalne i dopiero po śmierci uznano, że było namiestnik bardzo odpowiedni dla Morawy. Cóż dopiero mówić o hr. Schönbornie, który faktycznie nie zalicza siebie do obywateli wiernokonstytucyjnego i nie ukrywał się nigdy z zasadami umiarkowanymi, konserwatywnymi, a więc zbliżony jest do prawicy. Skoro z góry potępiony jest każdy współpracownik obecnego gabinetu, chociażby nawet poprzednio obsypywany był pochwałami, jak np. śp. br. Korb, to już konieczne paść musiały gromy na kandydata z przeciwnej strony. Niezadługo hrabia Schönborn czynami będzie mógł zadać kłam wszystkim insynuacjom i przepowiedniom dzisiejszym prasy opozycyjnej. Z Morawy odezwie się głos prawdy, bo tam wnet się okaże, że w hr. Schönbornie kraj ten uzyskał umiarkowanego i wyrozumiałego naczelnika, który jak poprzednik jego sprawiedliwie uznawać będzie równouprawnienie narodowości, a jako członek prawicy pojednawcze hasło gabinetu postawi sobie za główną dyrektywę. Czy wtedy prasa opozycyjna zdobędzie się na tyle lojalności, żeby to uznała i tem pośrednio cofnęła wszystkie przedczesne sądy, o tem nie tylko wątpię lecz nawet zwątpić można. Lojalność dziennikarska jest dziś wykluczona zupełnie z programu prasy opozycyjnej. Wszystko, co hr. Taaffe uczynił, jest złem i niebezpiecznym, wszystko, czego nie uczynił, jeszcze

gorszem i jeszcze niebezpieczniejszem. Tak było dotąd, tak będzie jeszcze i nadal, dopóki refleksya coraz silniej odzywająca się w ludności samej nie uzyska stanowczej przewagi.

Jak w innych sprawach tego rodzaju tak i w sprawie nominacji hr. Schönborna opozycja postępuje nielogicznie. W dwojaki sposób można pojmować charakter urzędu namiestnikowskiego a w jednym i drugim razie nominacja hr. Schönborna przedstawia się jako krok odpowiedni tak pod względem administracyjnym jak i politycznym. Weźmy pierwszy wypadek, który jedynie odpowiada tradycjom i duchowi ustroju państwowego Austrii, uważający namiestnika nie wyłącznie za reprezentanta rządu, nie za urzędnika tylko, lecz za męża zaufania samego monarchy. W takim razie kwestya osobista usuwa się z pod dyskusyi wszelkiej a czy osobistość wybrana na taką posadę należy do tego lub owego stronnictwa, to nie może być uważane ani za kryterium polityczne ani za prognostyk. Ze takie pojmowanie rzeczy odpowiada, jak powiedzieliśmy, tradycjom i duchowi ustroju państwowego Austrii, o tem świadczą nazwiska namiestników w różnych krajach koronnych za różnych gabinetów. Pod rządem ks. Auersperga funkcyonowali namiestnicy, którzy nie należeli do jednego stronnictwa z członkami gabinetu ówczesnego, a i dziś np. w Tryeście namiestnikiem jest br. Pretis, towarzysz gabinetowy śp. br. Lassera i ks. Auersperga, a więc biorąc za podstawę sądu zapatrywania opozycji, antypoda polityczny hr. Taaffego. Jeżeli zaś opozycja wbrew tradycjom i duchowi ustroju państwowego a więc w sposób często przez nią w ostatnich czasach praktykowany.

10)

WSPÓLNICY

POWIASTKA

przez

AUTORA „KŁOPOTÓW STAREGO KOMENDANTA”

V.

(Ciąg dalszy.)

Rzucił się jeszcze i irytował pan Stanisław a to tem więcej, gdy drugi raz zaczął czytać bazgranię pana Mikołaja, w której na końcu chwali się jeszcze, że on chociaż sobie szlachcie *simplex*, a mimo to umie wyszukiwać korzystne interesa i nie siedzi napróżno w Porębie.

Z próbek na targu sprzedano przy pomocy Fridlera owe sto worków pszenicy i sprzedano z zyskiem przeszło reńskiego na korcu. Młynarz Niemiec czy żyd dał zadatek i polecił, jak tylko przyjdzie transport, ładować wprost do wagonu. Wexslarz, przyjaciel pana Mikołaja, powiedział mu później, że można było wziąć daleko większą cenę z innym faktorem, bo Fridler umie tylko wziąć faktorne od jednej i drugiej strony, ale na sprzedaży się nie zna.

Już po południu nadeignęły furmanki i skierowano je wprost do magazynu kolejowego... Strach, jak te worki poobtykane sianem i słomą wyglądały!... Zewsząd sypało się ziarno, pieczęcie jednak z herbem pana Mikołaja przy zawiązaniu trzymały się doskonale — szanowny spółnik nie żałował laku.

Przeszło dwie godziny ścigały się formalki przed magazyn, a w końcu po zlicze-

niu pokazało się że jest tylko worków sześćdziesiąt.

— A gdzie więcej? — pyta Fridler.

— Nie chcieli jechać za te pieniądze — mówi jeden z furmanów, dobywając z zanzadza jakąś karteczkę... — Tu pan napisali wszystko...

Stanisław czyta — rzeczywiście donosi Okoniewski, że w ostatniej chwili chłopci z Jaroszkowicz z powodu złej drogi zbuntowali się i zażądali po pięć centów więcej na worku niż była zgoda... Ja wiem, czyja to sprawa! To Arona, propinatora z Poręby, który koniecznie mi się narzucał na entrepreneur dostawy furmanek... On ich namówił niezawodnie... Ale ja nie w cieniu bity, żebym się dał komu za nos wodzić... Nie chcecie? — to jedźcie sobie z Panem Bogiem... Jeszcze oni sami przyjdą do mnie prosić — a z żydem wadawać się nie myślę; dość ja miałem w życiu od nich...

Ostatni ten czyn pana Mikołaja już nawet nie mógł wzbudzić gniewu pana Stanisława, roześmiał się gorzko i kazał przeprosić kupca, że nie może dać więcej tylko sześćdziesiąt worków... Kupiec przy odbiorze innego zboża na targu, ani chce słyszeć o tem...

— Kupiłem sto — powiada — to jest pełny ładunek wagonu i muszę mieć sto, inaczej fracht będzie mię kosztował znacznie drożej...

Wdał się w to pan Kazimierz, mówiący dobrze po niemiecku, targ w targ z młynarzem i trzeba było ustąpić z poprzedniej ceny po trzydzieści centów od korca...

Przyszło do odbioru, Niemiec przychodzi z tak zwanym szycherem stalowym — próbuje pierwszy worek od dołu — a tu pszenica na pół z groszkiem i kąkolem... Zrobił się krzyk, porównywały z próbą — pszenica też sama, tylko nieczyszczona... Przechodzą dalej od worka do worka i pokazuje się,

że w kilkunastu workach pod spodem wyspano może po ćwierci tej nieczyszczonej pszenicy...

— Co to jest, jak to jest! — woła zaperzony Niemiec, a na ten hałas zlatuje się gromada innych miejscowych i kupców i faktorów, żartują, krzyczą, dziurawią worki, przypatrując się drwiąco panom handlarzom.

Stanisław nasunawszy kapelusz na oczy, uciekł do domu, a Kazio z Fridlerem zaczęli traktować z owym młynarzem. Ani chce słyszeć o zwrocie zadatku, rozruca się, wymyśla napomykając o oszustwie; potem sprwadza jakichś znawców, biorą próbki, pieczętują, piszą protokół czy coś podobnego. Tu śnieg zaczyna padać wielkimi płatami, tu furmani nalegają, żeby składać, bo chcieliby przed nocą wyjechać z miasta, a magazynier nie chce przyjąć zboża na skład bez listu frachtowego. Kazio desperowany i zawstydzony kompletnie stracił głowę.

Szczęściem, że Fridler mając stosunki z urzędnikami kolejowymi, uprosił, iż pozwolono złożyć na dylach pod ścianą magazynu, i że dostał gdzieś wańtuch dziurawy, którym owe nieszczęśliwe i sypiące się worki ponakrywano. Naturalnie, że o sprawdzeniu wagi na luty, jak stało w rubrykowanym wykazie pana Okoniewskiego, nikt nie myślał.

Zmęczony, zabłocony i przemoknięty, a jeszcze bardziej zgryziony, wrócił już wieczorem nasz Kazimierz do domu.

— Co się to stało? — pyta niespokojnie siostra, przybiegając do niego — Stanisław przyszedł tak zły, jakim go jeszcze nie widziałam, nie chce nie mówić, tylko zamknął się w swoim pokoju i chodzi wciąż i chodzi... Słyszysz... tak od godziny... A gdzie ty znówu tak się zawalałeś? Kaziu, spojrzij w lustro, jakże ty wyglądasz? — mówi, spozstrzegłszy zacierwienione ręce jego i płaty błota po twarzy i na ubraniu.

Płaczliwym i przynębnym głosem opowiedział jej pokrótce co się stało...

— No, to przecie jeszcze nie tak straszno... A ja myślałam, że Bóg wie co... Dziwny jest Staś, żeby o takie rzeczy tak się martwić. Idź i wytłumacz...

Jak raz na to otworzyły się drzwi od sieni i cała kolonia sąsiadów, matka, córka i syn weszli do pokoju, jako zaproszeni przez panią Wandę na wieczór. Pierwsza Marynia, zobaczywszy tak straszną postać Kazia, nie mogła się powstrzymać, żeby nie krzyknąć, i nie zważając na nikogo, przybiegła do niego.

— Co panu jest, panie Kazimierzu!

— Zabłoełem się przy odbiorze pszenicy — odpowiada, siłąc się na uśmiech.

— Ale pan jesteś zmartwiony, powiedz pan, co panu jest?

— Dajże pokój Maryniu z twojemi dopytywaniami — przerywa matka, zajmując zwykły swój fotel przy stole. — To nie ładnie, żeby młoda panna była tak ciekawą...

— Bo niechno mameczka spojrzysz...

— Bądźcie panie spokojne, nie mi się nie stało — rzecze Kazimierz — przepraszam, że pójde na chwilę przebrać się i zaraz im będę służył...

Usiedli, lecz Marynia nie mogła się uspokoić, a gdy powrócił Kazio, przypatrywała mu się pilniej niż zwykle i była przekonana, że podejrzenia jej są słuszne.

Podano kolację, gospodyni starała się ożywiać towarzystwo rozmową, Kazio także siłił się być takim jak zawsze, a jednak nie kleiła się gawędka.

— Gdzież pan Stanisław? — pyta Okoniewska.

— Nie wiem, czy ma jakąś pilną robotę, czy słaby trochę — rzecze pani Wanda — ale kazał przeprosić panie, że później dopiero przyjdzie... Posłałam mu nawetherbatę do jego pokoju...

zechce uważać namiestników za zwykłe organa wykonawcze, za prefektów, to w takim razie niechże będzie konsekwentna; zamiast narzekać na wybór kandydata, zbliżonego zapatrywaniami i zasadami do prawicy, powinienaby raczej dziwić się, dlaczego hr. Taaffe nie wykonał dotąd, na sposób francuski, zupełnej puryfikacji, dlaczego pozostawia dotąd na posadach namiestnikowskich w kilku krajach koronnych osobistości notorycznie należące do stronnictwa wiernokonstytucyjnego.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 14 listopada.

(Przesłałem wam telegraficznie szkic *exposé* skarbowego na rok 1882 — obecnie spieszę z uzupełnieniem go kilku najważniejszych szczegółami. Najpierw zapiszę muszę wrażenie, jakie świetny wywód pana ministra skarbu wywołał w Izbie. Większość, na której się rząd opiera, a na której opierać się musi wobec nieprzyjaznej i wrogiej opozycji lewicy, powitała wywód przeciągłymi i uczynnymi oklaskami. Z ław lewicy odzywały się z początku odosobnione ironiczne *brawo*, które jednak zaraz umilkły, gdy pan minister skarbu w toku swych wywodów z poważnym spokojem i słusznym poczuciem znaczenia sprawy, którą reprezentował z całą siłą przekonania i woli, dochodził do coraz korzystniejszych rezultatów i wykazywał coraz widoczniejszy postęp w gospodarstwie państwowym. Tym sposobem stało się, że odtąd aż do końca mowy uroczyście cisza panowała na ławach lewicy, i że po tej nawet stronie objawiło się dobre wrażenie, jakie wywołało przemówienie ministra. Jakoż ze wszystkich stron wieszano mowę, nawet członkowie lewicy wyrazili mu uznanie, a w liczbie ich był także mąż, który w sprawach finansowych posiada ustaloną sławę powagi.

Doskonałe wrażenie wywołało oświadczenie dra Dunajewskiego w sprawie uchwalonego już utworzenia osobnej komisji, która zająć się ma zbadaniem urządzeń administracyjnych celem osiągnięcia uproszczeń a tem samem i oszczędności w gospodarstwie państwowym. Projekt ten, który p. minister skarbu za zgodą rady ministrów przedłożył Najj. Panu, otrzymał już zatwierdzenie. Praktyczna ta, prawdziwie konstytucyjnym duchem przejęta propozycja zdążyła do gruntownego uwzględnienia życzeń, tylokrrotnie wyrażonych w Radzie państwa i prasie monarchii. Rząd uczynił wprowadzić wszystko, co mógł, dla utworzenia oszczędności, wprowadzić istnieje osobna komisja oszczędności, złożona z urzędników władz centralnych — nie można jednak zaprzeczyć, że całkiem innych rezultatów oczekiwać należy po komi-

sy, której członkowie jakkolwiek powołani przez rząd, nie będą przecież pozostawać w żadnej zawisłości od niego a tem samem będą mogli wyrażać opinie zupełnie swobodnie i nieczem niekierowane. Wnioski z tej strony czynione dostarczą niezawodnie rządowi nieocenionych wskazówek do praktycznych zarządzeń. Wrażeniu tego oświadczenia p. ministra skarbu nie mogli się oprzeć ani zwolennicy ani przeciwnicy obecnego gabinetu.

Niemniejszy efekt odniosły pozytywne a pomyślne oświadczenia dr. Dunajewskiego, które wskazując na przyszłość, wzbudzały nieplonną otuchę, że tegoroczne zmniejszenie się deficytu nie będzie wyjątkowe lecz zainauguruje stateczny postęp, uwieńczony zupełnym usunięciem niedoboru. Jak wam wiadomo, zaoszczędził dr. Dunajewski 7 milionów, gdyż nie wyczerpał uchwalonych przez Radę państwa sum na pokrycie niedoborów na rok 1880 i 1881 w przyzwolonej wysokości, posługując się znacznie zapasami kasowymi. Pan minister zapowiedział z całą pewnością, że powieździe się umorzyć z efektywnego niedoboru na rok 1881 w kwocie około 22 milionów przynajmniej jeszcze 4 miliony bez osłabienia zapasów kasowych, tak, że deficyt na rok 1882 zredukuje się do 18 milionów zł. rozumie się nie licząc 10 milionów na spłatę asygnat skarbowych, oraz 5½ miliona na kolej arlekańską, które to pożyczki z natury rzeczy nie mogą być do właściwego deficytu liczone. Gdyby jednak odwołanie się ministra skarbu do ofiarności Rady państwa jeszcze w roku 1882 wysłuchaniem zostało, to jest, gdyby mogły jeszcze w tym roku uzyskać moc prawa projekty, po których minister spodziewa się zwiększenia dochodu o 10 milionów, a mianowicie podatek od budynków, nowella do ustawy o należnościach i reforma podatków bezpośrednich, czego jednak prawie niepodobna będzie w całości tak szybko dokonać, w takim razie mógłby zająć ten pocieszający wypadek, że w ostatecznym rezultacie już w r. 1882 nie byłoby żadnego deficytu. W każdym razie ciągłe polepszanie się finansowego położenia państwa jest bardzo wyraźnem i możemy spokojnie spoglądać w przyszłość.

Rada państwa.

(CLXVIII posiedzenie Izby poselskiej.)

Wiedeń, 14 listopada. (Kor. Gaz. Lwów.) Prezes Smolk a zagaja posiedzenie o godz. 11, min. 15 przemówieniem, które się streszcza jak następuje: Najj. Pan zwołał Radę państwa na dziś do podjęcia na nowo czynności konstytucyjnej, o czem na piśmie z załączeniem porządku dziennego panów zawiadomiłem. Zagajam więc posiedzenie dzisiejsze, stwierdzając, że wys. Izba zbrana w dostatecznej do uchwał liczbie. Wy-

— Naturalnie, że musi — dodaje Kazimierz.

— Wypada, żeby który z panów tam pojechał — radzi faktor — najlepiej pan Paternacki sam.

— Wątpię, czy Staś pojedzie — dodaje żona — i przyznam się państwu, ja sama będę go odmawiała. On jest taki prędki...

— To pan pojedzie panie Kazimierzu, prawda? — rzecze Marynia oblewając młodego człowieka błagającym spojrzeniem. — Pan się na tem zna, wytłumaczy pan wszystkim, jak się rzecz miała i panowie się pogodzą...

— Owszem, pojedę zaraz jutro, poproszę dyrektora o urlop, wezmę Friedlera, niech on tam zostanie do pomocy panu Mikołajowi...

— Tak najlepiej... dziękuję ślicznie panu, dziękuję — zawoła uszczęśliwiona pani — Prawda, że to jest drobnostka, a pan Jaskółka czy tam Jaskółka jest podobno bardzo porządny obywatel, pan się z nim rozmówi... i wszystko będzie dobrze...

— Ja, gdybym był na miejscu tego pana — wtrąca sensacyjnie Tadeusz — to hym nie nie dał... Przyjęto, zaakceptowano, fakt spełniony.. legalnie..

— No, no, ty mądry prawniku — mówi śmiejąc się matka — nie wszyscy ludzie na świecie rządzą się paragrafami.

— To właśnie źle; gdzie prawo nie wnika w krew i charakter narodu, tam musi zastąpić je zwyczaj często oparty na przesądach...

Byłby może rozwodził się w tej materii czerpiąc mądrość ze skryptów uniwersyteckich, lecz pani Wanda skreśliła rozmowę na inny przedmiot, i musiał dać pokój. Pożegnano się wcześniej niż zwykle, i goście poszli do siebie.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

soka Izbo! (Izba powstaje). W czasie od odczytania Rady państwa straciłmy przez śmierć kilku kolegów: dr. Hofera, hr. Mannsfelda, prałata Martusiewicza i Zeilbergera. Zmarli wiernością zasadom, które za właściwe uznawali, a które przeto szanować należy, zjednali sobie szacunek wys. Izby. (Brawo!) Jeden z nich umarł w sile wieku; strata tem boleśniejsza. Zasiadał on w radzie korony i dla przymiotów swych może byłby jeszcze powołany do zajmowania wpływowego i wybitnego stanowiska w służbie publicznej. (Brawo! brawo! z lewicy). Docho- waliśmy zmarłym kolegom cześci i pamięci. Pozwólcie mi jeszcze wspomnieć tu o mężu, który nie należał wprowadzić do wys. Izby, ale był szanowanym przez nas wszystkich mężem stanu, a który zmarł także podczas przerwy w obradach Rady państwa. Jest nim zmarły minister spraw zagranicznych bar. Haymerle (brawo!), o którego śmierci ministerstwo spraw zagranicznych zawiadomiło mnie z urzędu. W imieniu niezbranej wówczas Izby pospieszylem wynurzyć tak ministerstwu spraw zagranicznych, jak i wdowie kondolencję. (Brawo!) Owdowiła bar. Haymerle prosiła mnie podziękować w Izbie za pamięć i pociechę, z czego niniejszem się wywiązuję. Panowie! Podczas przemówienia mojego powstałście, pewnie na dowód, że podzielacie uczucia, którym dać wyraz po- czytywałem sobie za obowiązek. (Brawo! brawo! zewsząd.) Złąd też zgodzić się pe- wnie na mój wniosek, by ten dowód cześci dla zmarłych zapisano w protokole. (Po- wszechnie brawo.) Uważam wniosek za przy- jęty.

Od wspólnego rządu monarchii nade- szło zawiadomienie, że naczelnik wydziału w ministerstwie spraw zagranicznych p. Kal- lay ma sobie powierzona reprezentację tegoż ministerstwa.

Prezes oznajmia, że pp. Czelakowski, Weigel i Consolati złożyli mandaty, a z wy- borów uzupełniających weszli do Izby baron Kuczer, hr. Mieroszewski, Plass, Schindler i hr. Coronini. — Wymienieni tu posłowie składają przysiężenie na konstytucję.

Od rządu wniesiono: konwencję z Ser- bią o pomorze na bydlę; traktat handlowy z Serbią; projekt nowego kodeksu karnego. Z miasta Żywca jest petycja w sprawie bu- dowy kolei Podkarpackiej; towarzystwo rolni- cze w Nowym Języnie w Czechach i rada powiatowa w Komotowie w Czechach pety- cyonują o przedłużenie terminu do wnoszenia reklamacji w sprawie podatku gruntowego; Izba handlowa w Gracu petycyonuje o od- rzucenie projektu rządowego o podatku gieł- dowym.

Minister skarbu dr. Dunajewski składa na stole prezydyalnym preliminarz budżetu na rok 1882 i zabiera głos do ob- szernego wywodu finansowego (który poda- liśmy już wczoraj w obszernem telegraficznem streszczeniu).

Izba przystępuje do porządku dzien- nego.

Idą nasamprzód obrady nad petycją kuratorji szkoły rolniczej w Hradyszezu Kla- sztornej na Morawie o subwencję 1000 złr. na sprawienie machin rolniczych. Komisya wnosi odstąpić ją rządowi. Wniosek bez dy- skusji przyjęto.

Następują obrady nad petycją zgroma- dzonych w Ołomuńcu rolników o 20.000 złr. subwencji na podźwignienie chowu bydła na Morawie. Komisya budżetowa wnosi odstąpić ją rządowi do zbadania i ewentualnego u- względnienia w preliminarzu budżetowym na rok 1882.

Pos. Kronawetter wnosi, aby opu- szczono wyrazy: „i ewentualnego uwzględ- nienia...” itd.

W głosowaniu przyjęto wniosek ko- misyi.

Koniec posiedzenia o godzinie 1 minut 15. — Następne w piątek.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Reorganizacja armii angielskiej.)

Niejednokrotnie już podnosiły tak miej- scowe pisma angielskie, jak prasa europej- ska w ogóle, że wadliwa organizacja armii angielskiej jest główną chorobą tego olbrzy- miego organizmu państwowego. Zwracano szczególnie uwagę, że Anglia nie jest w stanie przez najmniejszych żołnierzy, wzytuch z poczucia honoru wojskowego utrzymać swo- jej powagi w rozległych koloniach. Doświad- czenia ostatnich lat i wypraw wojennych Anglii stwierdziły to zdanie. Podnoszono również, że wobec niepomiernej rozwoju sił zbrojnych na stałym lądzie Anglii z ogra- niczoną i zawsze wynajętą tylko armią, nie może być poczytywana w obecnych czasach za pewnego sprzymierzeńca. Wadliwość or- ganizacji armii angielskiej okazuje się też szczególnie w czasach, w których wewne- trzne rozterki wymagają, jak obecnie w Ir- landyi, większego skupienia sił zbrojnych.

Otóż Anglia robi wprowadzić próby i zmiany w reorganizacji swojej armii od lat

25, ale nie mogą się zdobyć na radykalną zmianę systemu, nie może rozwiązać zado- walającą tej kwestyi. Panuje tam ciągłe sy- stem dobrowolnych, za pieniądze, werbunków w szeregi wojska, zamiast przyjętego w całej Europie powszechnego obowiązku. Przedsię- brane więc zmiany nie są zmianą systemu, ale ulepszeniami od biedy, bardzo przytem kosztownymi. W jednym z pism fachowych znajdujemy właśnie szczegóły o pracy sfer decydujących wojskowych, rozpoczętej w r. 1872 a oddanej do oceny komisji, która w roku bieżącym w lipcu przedstawiła re- zultat swoich obrad jako projekt do prze- prowadzenia. Projekt ten, oparty zawsze na systemie sił najemnych, zawiera następne po- stanowienia:

Pułki milicji, które od r. 1872 miały po dwa bataliony, stanowiące zbrojne pogo- towie do wezwania w razie mobilizacji, i podzielone były na osobne brygady admini- stracyjne, mają zostać zniszczone. Wcielone one będą do pułków liniowych. Całość w ten sposób zjednoczona tworzyć ma pułki teryto- ryalne pod jednolitą administracją i uzupeł- niać się będzie z okręgów miejscowych. Li- niowe bataliony tych pułków nazywać się będą batalionem pierwszym i drugim, zaś bataliony utworzone z milicji trzecim i czwar- tym. Umundurowanie ich będzie zupełnie je- dnakowe, tylko bataliony milicji otrzymają na rękawach literę M. Ponieważ zawerbo- wani do wojska liniowego przyjmują ten obowiązek na lat 12 w ogóle, w projekcie zatem przedłużono czas służby w linii dla krajowych pułków z lat 5 na 7 a w Indjach i koloniach na lat 8. Najniższy wiek zacią- gania się do służby wojskowej podniesiono równie z przyjętych dawniej 17 i 18 roku życia na 19 lat skończonych. Młodzi bowiem żołnierze, wysyłani do kolonii, nie posiadali sił potrzebnych do znoszenia tamtejszego klimatu. Nadto okazało się z doświadczenia, że najwytrwalszy Anglik nie przetrwa dłużej w klimacie indyjskim nad 6 lat, projekt żąda zatem, ażeby młodzi żołnierze przepędzali pierwsze dwa lata służby liniowej w kraju.

Wskutek postanowienia, że tylko żoł- nierze dostatecznie rozwinięci fizycznie wy- słani będą do służby w Indjach, okazało się możebnem podnieść czas jej trwania z 4 lat na 6.

Z 141 liniowych batalionów 71 będzie przebywało w kraju, 51 w Indjach a 20 w innych koloniach. Siła liczebna batalionów na stopie pokojowej w kraju pozostających w dotychczasowym systemie jest bardzo nie- równa. W dwunastu pierwszych batalionach ogólna cyfra wynosi 950 ludzi, a w pozo- stałych czterech tylko 850 ludzi. W celu u- zupełnienia korpusów armii na przypadek nieprzewidzianej wojny, projekt żąda, ażeby pierwsze bataliony liczyły zawsze po 1100 ludzi, konsystujące zaś na stacyach morza Śródziemnego 6 batalionów po 1000 ludzi. Oprócz tego ma być zawsze gotowych 6 pułków kawalerji i 17 baterji polowych.

Bataliony w koloniach zostały powię- kszone do cyfry 800 ludzi, razem o 2792 głów.

Wprowadzono również od 1 lipca r. b. zmianę w systemie awansów na stopnie ofi- cerskie. Po skasowaniu sprzedaży stopni ofi- cerskich i w celu przyspieszenia awansów, nowe rozporządzenie stanowi, że kapitanowie mogą być mianowani tylko do 40 roku ży- cia. Ażeby jednak zapobiedz występowaniu z wojska zdatnych i w sile wieku oficerów, wprowadzono stopnie majorów w artylerji i w pułkach inżynierskich. Odtąd etat oficer- ski w pułkach składać się będzie z 2 puł- kowników, 8 majorów, z tych czterech do- wódców kompanij, 12 kapitanów (z tych dwóch adjutantów) i 30 podporuczników, w tej cyfrze dwóch szefów kompanij.

(Finanse tureckie.)

Stambulski korespondent donosi pod d. 8 b. m. do Pol. Corr.: „Kłopoty finansowe Porty rozpoczyna się dopiero teraz, po przy- jęciu do skutku ugody finansowej z delega- tami. Oprócz podatków pośrednich i innych źródeł dochodu, które już zostały oddane w sekwestr wierzytelom, zastawiła Porta i in- ne swoje źródła dochodów na dwa lata. Po takim smutnem uporządkowaniu swoich in- teresów, widzi się Porta zniewolona zrobić jeszcze jakąś koncesję Rosyji w celu pokry- cia sum, przypadających jako kontrybucya wojenna. Ponieważ niedawno potrzebowała Porta koniecznie gotówki, ażeby na święta Bajramu zaopatrzyć pałac sułtański w pie- niądze i dać choć zaliczki urzędnikom nie- płatnym od wielu miesięcy, więc by uzy- skać choć 100,000 funtów w ratach mie- sięcznych po 20,000 funtów, jakoteż na po- krycie dawnej wierzytelności 270,000 funt., musiała Porta odstąpić bankowi ottomańskie- mu dziesięciemu dwóch lat najbliższych. Pry- watni wierzytiele angielscy po silnych ata- kach otrzymali od Porty także asygnacye do kas prowincjonalnych. Na jakiś czas zatem, ale na bardzo krótko, pozbyła się Porta uciążliwości i naturczywości dragomanów an- gielskich, ale będą ich mieli za to na karku gubernatorowie prowincyj, którzy z próżnych

I byłoby wszystko przeszło bez uwiad- miania sąsiadów o kłopotach sprawionych spółce przez pana Mikołaja, gdyby nie wej- ście niespodziewane Friedlera, który nie pro- szony, niepytany, zaczął opowiadać o wrza- wie, jaką narobił ten wypadek między kup- cami. Panie zaczęły się dopytywać, jak, co się stało, z kąd to poszło — tak, że musiał Kazio oszczędzając ile możliwości starego, opo- wiedzieć całą historję.

— No, ale to drobnostka — kończy u- śmiechnięty — ani pan Okoniewski, ani mój szwagier nie są otrzaskani z takimi spra- wami i robią sobie wielkie rzeczy...

— Więc coż będzie z tym kupcem? — pyta z miną żywo zainteresowanego pan Ta- deusz.

— On grozi procesem — mówi żyd. — Ale do czego! — przerywa Kazi- mierz — Straci się coś na tem i rzecz skoń- czona.

— On dużo sobie rachuje — znów od- zywa się Friedler...

— Co, dużo? Może kilka set reń- skich? — zapytuje znów Tadeusz, albo- wiem porządną ten młodzieniec bardzo po- zytywnie zapatruje się na kwestyę strat i zysków ojca, od których zwykle cierpią, lub kwitną jego finanse... — Dobrze tak tacie, mó- wiłem, żeby się nie wdawał w żadne handle, bo to nie jest rzecz szlachecka... Do tego trzeba się już urodzić...

Matka pociągnęła go za surdut, więc urwał, spojrzawszy jednak znacząco na pana Kazimierza. — Marynia słuchając tego wszyst- kiego aż drżała wlepiając przestraszone oczy swe w Kazimierza, jak w tęczę. Czula ona, że sprawa ta może ją oddalić od niego, a z drugiej strony żał jej znów ojca, który i tak z natury zgryźliwego usposobienia, go- tów się zamartwić.

— Ale moi panowie trzeba coś robić — odzywa się stara Okoniewska — Powinien ten pan sprzedający zapłacić stratę...

kas nie dadzą nic i nie wypełnią rozkazów w skutek niemożności. Nie koniec na tem, gdyż inni wierzyciele prywatni, widząc w jaki sposób postarali się rząd angielski o dobro swoich poddańców, zapagnęli tego samego i zaczęli najprzód nachodzić poselstwa swoich państw, poczem nastąpi zapewne wydanie i im także asygnat, które każą wypłacać gubernatorom, oczywiście na papierze, bo z próżnego nie należą. W stolicy wiedzą bardzo dobrze o pustkach w kasach, lecz, jakeśmy napomknęli, idzie tu o zwłokę, o pozbycie się kłopotu choć na kilka miesięcy.

Nadmienić w końcu wypada, że ugodą z delegatami wierzycieli nie objęła długu bieżącego. Nikt nie jest w stanie obliczyć sumy tego długu, a ponieważ dostawcy muszą od czasu do czasu coś dostać, więc Porta będzie miała zadanie obmyśleć świeże źródło dochodu, a raczej nowy przedmiot zastawu. Pensje urzędników wszelkich kategorii, żołd dla wojska, muszą być także uregulowane, każda bowiem gałęź administracji obciążona jest zaległościami, które wypłacać trzeba. W takiej sytuacji znajduje się Turcja po ukończeniu rokowań z delegatami, a u wstępu rokowań z Rosyją.

KRONIKA

— **Stanisław hr. Mieroszewski** otrzymał komandorski krzyż maryjański za skuteczne usługi oddane w ochotniczej służbie sanitarniej zakonu niemieckiego.

— **Karol Schmid**, porucznik pułku pieszo nr. 30 w uznaniu znakomych rezultatów, jakie osiągnął, ucząc przez lat kilka ochotników jednorocznych, otrzymał krzyż zasługi wojskowej.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, w czwartek, o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym między innemi: wnioski o przydzielenie pewnych części miasta do rozszerzonego cmentarza Stryjskiego.

— **Restauracya Wawelu.** Roboty przygotowawcze do restauracyi zamku na Wawelu są w pełnym toku. Wydział krajowy dał architekcie pana Tomaszowi Prylińskiemu polecenie zdjęć planów zamku w ztanie, w jakim się obecnie znajduje i w jakim się znajdował, kiedy był rezydencją królów polskich a zarazem wygotowania szczegółowej sytnacyi budynku i otoczenia. Plany sami nie nastroją trudności i są już gotowe, natomiast zdjęcie planów zamku w stanie, w jakim się za rezydencji królewskiej znajdował, jest zdaniem *Czasu* niezmiernie trudne, wiadomo bowiem, że zamek na Wawelu w ostatnich latach zeszłego wieku uległ bardzo znacznemu przeistoczeniu, a w szczególności pozbawiony został dawnej swej ornamentyki prawdziwie królewskiej. A jednak dawny plan zamku jest niezbędny, przy restauracyi bowiem nie może iść o nowe jakieś i oryginalne chociażby najświetniejsze nawet pomysły, lecz o wierność historyczną i o przywrócenie go do pierwotnego stanu. Za zezwoleniem władz wojskowych pan Pryliński urządził sobie biuro na zamku, a jakkolwiek licznych ma pomocników, plany dawne nie będą wygotowane wcześniej niż na wiosnę, potrzeba bowiem rozległych przygotowań i studyów i niejedną przedmiot można będzie podług pokrewnych budowli i urządzeń raczej odgadywać, aniżeli kopiować. Najcenniejszymi pod tym względem materiałami są rozrzucone po różnych zbiorach ryciny średniowieczne, przedstawiające poszczególne części zamku, a raczej jego wnętrza, wszelako i te są bardzo rzadkie, a poszukiwania za nimi przedsięwzięte przez pana Prylińskiego w Charlottenbergu, w bibliotece cesarskiej w Berlinie, gdzie wedle podań wiele zabytków znajdować się miało, tudzież w zbiorach hr. Branickiego w Suchy, w bibliotece Towarzystwa przyjaciół nauk w Poznaniu, lub w zbiorze rycin po Rastawieckim, niewiele przyniosły plonu. Bardzo bogatym materiałem dla dawnych planów zamku są inwentarze z lat 1725 i 1736 przechowane starannie w bibliotece pana Pawła Popiela w Krakowie.

— **Akademia umiejętności** w Krakowie na posiedzeniu d. 14 b. m. wybrała z kandydatów na posiedzeniu d. 2 maja b. r. ogłoszonych: członkiem korespondentem wydziału filologicznego dr. Emila Ogonowskiego we Lwowie, członkiem czynnym wydziału historyczno-filologicznego dr. Edwarda Rittnera, profesora uniwersytetu lwowskiego; członkami zagranicznymi: dr. Jakóba Caro, profesora uniwersytetu w Wroclawiu, dr. Fyderaika Carlsona b. prof. uniwersytetu w Sztokholmie; członkiem zakrajowym dr. Władysława Tomka, prof. uniwersytetu w Pradze; członkami korespondentami: dr. Stanisława Smolke i dr. Wincentego Zakrzewskiego, profesorów uniwersytetów w Krakowie; dr. Tadeusza Wojciechowskiego, kustosa biblioteki uniwersyteckiej we Lwowie; członkiem czynnym wydziału matematyczno-przyrodniczego dr. Bronisława Radziszewskiego, prof. uniwersytetu we Lwowie; członkiem korespondentem Włodzimierza hr. Dzieduszyckiego we Lwowie. Prezesem Akademii na dalsze trzy lata wybrany jednomyślnie dotychczasowy prezes dr. J. M. Jer. — Uchwalony na temże posiedzeniu budżet akademii na r. 1882 preliniuje dochód w sumie 41.703 zł., wydatki ogólne trzech wydziałów 9.107, wydatki wydziału filologicznego i historyczno-filologicznego razem 15.000, wydatki Wydziału matematyczno-przyrodniczego 16.994 zł.

— **Wybór uzupełniający.** Mylnie podaliśmy, że dnia 9 grudnia odbędzie się wybór uzupełniający trzech członków Rady powiatowej w Bobrecie z grupy gmin wiejskich. W wyższym dniu odbędzie się wybór czterech członków Rady powiatowej bobreckiej z grupy gmin wiejskich.

§ **Ruch telegraficzny.** W październiku b. r. oddano w Galicyi depesz 38.745, mianowicie rządowych niepłatnych 8, w służbie telegrafu 696, zapłaconych rządowych i prywatnych 38.041. Nadeszło depesz 45.901, mianowicie rządowych niepłatnych 11, w służbie telegrafu 5.178, zapłaconych rządowych i prywatnych 40.712. Przetelegrafowano depesz 121.318. Przeszło zatem przez galicyjskie linie telegraficzne razem depesz 205.964. Za nadane depesze wpłynęło do kasy 26.145 zł. w. a.

(π) **W diecezji lwowskiej** obrządku łacińskiego przeniesiono wikarych: ks. Jakóba Bożniackiego do Magierowa, ks. Juliana Łukaszkiewicza do Sassowa a ks. Klemensa Enzingera do Machlińca. Konsystorz arcybiskupi przeznaczył nowowyświęconych kapłanów jako wikarych: ks. Szczepana Dziurzyńskiego do Toustego, ks. Józefa Glińskiego do Rawy, ks. Sylwestra Januszkiewicza do Pławowa, ks. Leona Korylaka do Kaczanówki, ks. Jędrzeja Pączkę do Lipska, ks. Ludwika Swadowskiego do Tarnopola, ks. Antoniego Wanatowicza do Bełża i ks. Jana Banacha do Kałusza.

* **Statystyka policyjna.** W miesiącu październiku roku bież. aresztowały organa c. k. dyrekcji policyi we Lwowie następujących przestępców: Za rabunek 2, za gwałt publiczny 3, za puszczanie w obieg fałszywych banknotów 2, za kradzież 142, za pobicie i skaleczenie 15, za sprzeniewierzenie 14, za oszustwo 23, za obrazę straży 28, za przemoc i nieostrożną jazdę 44, za złośliwe uszkodzenie cudzej własności 14, a lekkie i zupełne opilstwo 115, za burdy uliczne i tamowanie przejścia na chodnikach 96, za narogowe zebranie i włóczęgostwo 245 osób. Ze sądów karnych po odbytych karze dostawiono policyi 137 osób. Z ogólnej tej liczby przaresztowanych odstawiono do c. k. sądów karnych 293, magistratowi zaś oddano dla braku przytulku, zatrudnienia i celem zbadania przynależności gminnej i wydalenia szupasem ze Lwowa 162. W szpitalu umieszczono 23 osób, resztę zaś, t. j. 420 osób traktowano policyjnie. Oprócz tego ukarano za przekroczenie regulaminu 54 dorożkarzy, za przekroczenie służbowe 16, za dręczenie zwierząt 4 osób; 14 szynkarzy pociągnięto do odpowiedzialności za nieprzestrzeganie godziny policyjnej a za przekroczenia przepisów meldunkowych 24 osób.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu L. S. z mieszkania złoty łańcuszek wartości 82 złr., medalion złoty z dyamentami wartości 95 złr. 3 srebrne zegarki z dwoma srebrnymi łańcuszkami i obrączką ślubną. Panu W. F. skradziono z mieszkania srebrny zegarek anker ze srebrnym łańcuszkiem. Straż policyjna ujęła dwóch niebezpiecznych złodziei, Arona Fleischera i Jędrzeja Hryczyszyna, po dokonaniu włamania się do trafiki na wałach kępańskich.

— **Wielkie wrażenie** sprawiło przed kilku dniami w Opawie uwięzienie kasjera górniczego w Buszce, Jerzego Buzeka, poszlakowanego o zdefraudowanie 13.000 zł. Buzek jest ojcem siedmiorga dzieci. — Dependent Kliez u adwokata Rielkego w Pradze sprzeniewierzył ze stratą swojego pryncypała list z 3000 zł. i znikł bez wieści.

— **Nowy spadek milionowy.** Jeden z dzienników pesterńskich zapewnia, że niejaki Max Lilienthal, który przed wielu laty wyemigrował do Ameryki, umarł niedawno, pozostawiając majątek cenny na 50 milionów dolarów (?) krewnym swoim na Węgrzech, mianowicie wujowi swojemu Łazarzewi Dawidowi Lilienthalowi w Milechdorfie, który jednak właśnie umarł. Donoszący o tym bajeczny spadek korespondent dodaje, że z najzupełniej pewnego źródła czerpał swoją wiadomość, a nadto czytał „na własne oczy“ oryginalne pismo w tej sprawie z ręki testatora, znajdujące się w posiadaniu jednego z młodych Lilienthalów, który niedawno powrócił z Brazylii.

— **Na grobie żony,** zmarłej przed rokiem w 25 roku życia, zastrzelił się w tych dniach w Hetzendorf, pod Wiedniem były oficer Józef Czabel. Niepocieszony po stracie żony chodził on codziennie na jej grób aż w końcu uległ rozpaczce.

— **Rozbitki.** Z Bremy donosi telegram, że służba policyjna stacyi morskiej Prerow ocalała trzy osoby z osady statku handlowego *Hilke Katt*, który d. 12 bm. rozbił się w drodze z Bremy do Gdańska. Rozbitki znajdowali się przez 5 godzin w łodzi na wzburzonym morzu.

— **Wybuch gazu.** Według depeszy z Hamburga, w sobotę rano w jednym z do-

mów *Bäckerbräutengang* nastąpił wybuch gazu, który spowodował zawalenie się owego domu, a wiele sąsiednich budynków znacznie uszkodził. Z domowników, oraz osób, które przypadkowo znajdowały się na miejscu katastrofy, trzy dotychczas znalezione nieżywe, a 6 ciężko uszkodzonych. Straż pożarna dniem i nocą pracuje nad uprzątnieniem gruzów.

— **Plantacye herbaty.** W roku zeszłym mikado japoński zarządził, ażeby nadzwyczajna missya udała się do Europy dla wyszukania okolic stosownych do uprawy rośliny herbacianej i dla zawiązania bezpośrednich stosunków z państwami europejskimi. Misya wspomniana bawiła tego roku w Rosyi a mianowicie w Krymie na Kaukazie. Najdłużej zatrzymała się w Baku, i przysłała do przekonania, że najodpowiedniejszemi pod względem warunków gruntu i klimatu do uprawy rośliny herbacianej są okolice nad wybrzeżem morza Kaspijskiego. *Now. Wremja* dodaje, że poselstwo japońskie zawiązało w tej sprawie rokowania z rosyjskiem ministerstwem spraw wewnętrznych.

— **Sprawa o papugę.** W jednym z kramów rzymskich wystawiona była przez kilka tygodni jako osobliwość papuga niesłychanie „mądra“, ponieważ umiała recytować w sześciu aż językach pierwsze słowa Ojcznaszu. Księżna Genuńska kazała dla siebie zakupić tego ptaka, ale papuga z chwila przeniesienia jej do pałacu jakby oniemiała całkiem. Niemożna było wydobyć z niej jednego słowa. Przywołany kupiec tłumaczył, że zwierzęta zwykle bardzo odczuwają zmianę miejsca, otoczenia, dlatego też zapewne papuga z początku nie chce nic mówić. Był także zdania, że skutkiem jedzenia nad miarę w pałacu stała się lewniwa i uparta. Upłynął znowu czas dłuższy, kiedy jednak papuga nie odzywała się ciągle ani jednym słowem, a dziób otwierała tylko do jedzenia, kupiec zacytowany został na policyę dla skonfrontowania z upartym ptakiem. Tu dopiero ku niemałej sensacyi wszystkich jeden z agentów policyjnych poznał w dawniejszym właścicieli papugi znanego bruchomowcę, który dawniej często popisывał się swoją sztuczką na jarmarkach. I teraz jednak przebiegły oszust nie stracił pewności siebie. „Jako? — zawołał — dlatego, że ja jestem kuglarzem, papuga nie miałaby umieć tego, co wszyscy dawniej słyszeli!“ — Dla ostatecznego wyświecenia sprawy policya postanowiła jeszcze pozostawić papugę przez 6 tygodni na obserwacyi, a od wyniku tejże zależeć będzie wyrok, jakiemu ulegnie bruchomowca!

Notatki literacko-artystyczne.

* **Towianizm,** który tak ważną rolę odegrał w życiu dwóch wielkich poetów naszych, tak niedługo głośny, w ostatnich czasach przychodzi niemal zupełnie, przestano też o nim mówić i pisać, a zdawać się mogło, że dość stosunkowo liczna i niezmiernie dawniej ruchliwa sekta, stopniawszy do drobnej garstki wiernych i zasklepwszy się w sobie, przestała być na zewnątrz czynną i niebezpieczną, że po doznanych zawodach i niepowodzeniach, nie myśli już o tem, aby występować znowu na publicznej widowni i nowymi prozelitami zapewniać mocno przereźdzone szeregi. Mylnie to mniemanie, bo jeszcze przed niewielu miesiącami odbył się walny sejm towianizmu, a adepci nowej doktryny bronili publicznie i wielokrotnie swych wierzeń, rozwijali swoje teorie i zasady, najznakomitsi zaś wyznawcy zajęli się we Włoszech ogłoszeniem wielotomowego wydawnictwa pism samego mistrza i wybitniejszych wyznawców.

Wiedząc o tych działaniach Towiańczyków, z żywym zajęciem wzięliśmy do ręki książkę wydaną dopiero w Poznaniu przez ks. Feliksa Rożańskiego p. n. *Andrzej Towiański, jego cele polityczne i socyalne religii*. Dzieło to do tem większych upoważniało nadziei, że wyszło z pod pióra szanownego dyrektora biblioteki królewskiej w Eskorialu, który nie tylko się obeznał dokładnie z całą literaturą przedmiotu, lecz nadto, bawiąc dłuższy czas w Paryżu, badał tam gorliwie towianizm, stykał się z jego adherentami, korespondował z Karolem Różykiem a nawet z samym Andrzejem Towiańskim. Jakoż są w tej publikacyi niezaprzeczone ślady głębszego wnikięcia w istotę sekty, że tylko zwrócić uwagę na trafne zestawienie systemu mistrza z dawnym gnostycyzmem, który mu posłużył za główne źródło — ale obok tego niewybrednych nawet czytelników razi w wysokim stopniu szorstkość języka i namietność tonu autora. Przemawia on zwykle tak gwałtownie, nieraz tak nieparlamentarnie i zjadliwie, jak gdyby nie był pisarzem, patrzącym na minione rzeczy z pewnej historycznej perspektywy, lecz jak gdyby się sądził wśród wiru i gorączki walki; ztąd też lubo jedynym jego przewodnikiem jest prawda, posuwa się niekiedy zbyt daleko w wyrokach i insynuacyach, a o potrzebie pewnego umiarkowania i śledzenia sprawy ze stanowiska psychologicznego, o potrzebie niejakej pobłażliwości dla zbłąkanych ofiar przypomina sobie tylko wtedy, gdy mówi o nieszczęśliwym księdzu Duńskim (właściwie Karskim) i dwóch jego towarzyszach, weaginionych do sekty.

Jeśli już niemile nas dotyka i razi owo lekkie, wzgardliwe traktowanie rzeczy i osób zupełnie nam obcych, o ileż więcej oburza nas podobne występowanie wobec mężów, których przywykli-

śmy czcić i kochać; możemy boleć, widząc ich w upadku i zbłąkaniu, lecz nie zniżymy się do urągania im, a zniewoleni nawet do wydania o nich surowego sądu, uczynimy to z wyrozumiałością, jaką nam wskazuje miłość. Innego widocznie był zdania ks. Rożański, mówiąc o wielkim pocie, któremu literatura polska zawdzięcza najwspanialsze arcydzieła poetyckie. O nieśmiertelnym twórcy *Pana Tadeusza* wyrokuje on z wysokości krytycznego trójnoja w sposób tak porzywczy a zarazem płaski, że słów tych niepodobna czytać bez oburzenia; przy każdej sposobności zdradza niechęć, rzeczeby nawet można nie nawiść do poety, zapewnia, że „nowsze występowania w obronie patryotyzmu Mickiewicza są bardzo problematyczne“, staje wobec niego na atawistycznym Gołębiewskiego (autora pamfletu: *Mickiewicz odstępowany*), i nie waha się napisać, że „pan Adam Mickiewicz przez poetycznego i gęsięgo miecza, nie walczył nigdy inną bronią na świecie, owszem na jej wiaok drzesze go przechodziły...“

Zakujemy szczerze, iż ks. Rożański podobnemi wycieczkami oszpecił swą książkę, gdyż pomimo przesady i usterek formy znalazłby w niej cierpliwy czytelnik niejeden ważny szczegół. O samym Mickiewiczu podaje szanowny autor ciekawą wiadomość, zaczerpniętą z dobrego źródła, od ex-Towiańczyka, pułkownika Mikołaja Kamieńskiego. Przygnębiony zmartwieniami przybył poeta do pułkownika, zamieszkałego w Saint-Germain i zaraz na wstępie zawołał:

— Już nie jestem poetą, ani pisarzem, straciłem głowę, nie wiem, co pocznę z moją liczną rodziną — moja żona obłąkana zupełnie.

Powróciwszy do domu na ulicę Amsterdamską, znalazł go Mickiewicz w zupełnym nieładzie, a stan żony zamkniętej w szpitalu, był opłakany. „Jakkolwiek mocno strapiiony, zwyciężony jednak głodem, szuka w kuchni jakiego posiłku, znajduje przy ogniu garnuszek, każe go sobie przynieść i w chwili, gdy zaczął jeść rosół, ktoś dzwoni do drzwi i wpuszczony zbliża się do niego. Był to właśnie pan Andrzej Towiański w ubiorze litewskiego szlachcica, zapięty aż po brodę. „Kto pan jesteś?“ pyta go Mickiewicz. „Towiański, z Litwy przybyły“ odpowiada przybysz. Na co gospodarz:

— Daj mi pan pokój, idź sobie, nie chcę z tobą rozmawiać, a jako przybyłyemu z pasportem radzę, abyś się nie zbliżał do emigracyi.

Słowa powyższe zanotowane wiernie z ust bliższego przyjaciela poety świadczą, że Mickiewicz słyszał już niejako o „mistrzu“, skoro wiedział o jego przyjeździe z pasportem. Niezrażony złem przyjęciem, przybrał Towiański ton rozkazujący i rzekł:

— Znam twoje zmartwienie, twoja żona zważywała i upadła na duchu, ale ja przybywam, aby go podnieść, ja twoją żonę wyleczę.

Powyższe, tak do prawdy podobne przedstawienie pierwszego spotkania sekiarza z jego sławną ofiarą, zdejmując cały urok z dotychczasowej legendy i rozprasza osłonki cudowności, któremi ją otoczyli wierni, zwłaszcza, że i późniejsza scena z panią Mickiewiczową, jak widzimy ze słów Kamieńskiego i z narracyi wiernego dotychczas Towiańczyka, Niewiarowicza, odbyła się w sposób, świadczący tylko o wielkiej zręczności mistrza.

GOSPODARSTWO I RANDEL

Towarzystwo spożywcze.

(Z) Pod przewodnictwem p. Józefa Malego odbyło się w sobotę walne zgromadzenie członków lwowskiego Towarzystwa spożywczego. Dyrektor p. Żabicki odczytał sprawozdanie z czynności dyrekcji za czas od 1 lipca r. z. do 30 czerwca r. b., z którego wyjmujemy tylko najważniejsze szczegóły: W powyższym okresie rozwój Towarzystwa był normalny; przystąpiło 66 nowych członków a ubyło 15, tak, że obecnie jest 506 członków. Stosunkowo przystąpiło najwięcej właścicieli dóbr ziemskich, którzy za artykuły żywności dostarczane Towarzystwu brali w zamian towary kolonialne; razem należało do Towarzystwa 72 właścicieli dóbr ziemskich. Na udziały złożyli członkowie 855 złr. (centy opuszczamy); z dopisaney dywidendy przyszło 548 złr.; razem więc wynosiły udziały 1404 złr., a gdy występującym członkom zwrócono 420 złr., przeto wzrost udziałów wynosił 984 złr. Na fundusz zakupna realności złożono w r. z. 626 złr.; dopisano procentów i dywidendy 578 złr., tak, że ten fundusz wynosił 1205 złr., a gdy członkom występującym zwrócono 228 złr., pozostała w nim jeszcze kwota 977 złr. Fundusz rezerwowi powiększył się w r. z. o 352 złr., a kapitały własne Towarzystwa wynosiły w z. r. administracyjnym 11.701 złr. Wierzytelności Towarzystwa zmniejszyły się o 2500 złr. Dawniej wypadał stosunek własnego kapitału obrotowego do obcego jak 1:6, obecnie zaś jak 1:5. Dalsze polepszenie finansowego położenia Towarzystwa nastąpiło w skutek konwersyi 9 proc. długu zaciągniętego w kwocie 10.000 złr. w galic. banku kredytowym na dług mniej uciążliwy w banku hipotecznym. Piekarnia Towarzystwa zaczęła z dniem 1 października r. z. wyrabiać pszenne pieczywo wszelkiego rodzaju i w ciągu r. z. wypiekła ogółem 270.000 bochenków chleba i 1.250.000 bu-

łek, co sprzedano za 56.233 zł. Przez wprowadzenie pieczywa pszenne obrót w dziale piekarnianym wzmógł się o 15 pr., ale mimo to zamknięcie rachunków wykazuje w tym dziale mały niedobór. Mimo usilnych starań nie mogło Towarzystwo wyrzucić dotychczas należytego nacisku na obniżenie cen pieczywa we Lwowie, które w stosunku do cen zboża są istotnie bardzo wygórowane. Trzy są przyczyny sztucznej drożyzny pieczywa: zмова młynarzy, zła gospodarka piekarzy i popyt publiczności za pieczywem jak najmniejszym. Młynarze utrzymują cenę mąki w wysokości podwójnej nad targowe ceny zboża. Towarzystwo mogłoby wpłynąć na obniżenie ceny mąki jedynie w takim razie, gdyby posiadało własny młyn, ale niestety w obecnych stosunkach o tem jeszcze myśleć nie może. Między piekarzami nie ma najmniejszego porozumienia i łączności. Wypiekają oni o wiele więcej chleba aniżeli publiczność potrzebuje. Przed każdym kramik, a nawet przed każdą budkę zajężdza codziennie po dwa razy kilkanaście wozów z kilkunastu piekarni i wypycha przekupniom wbrew ich woli po kilka bochenków chleba i kilkanaście bułek. Połowa wymieniana zostaje za czerstwinę a druga połowa idzie na kredyt, z którego, jako narzuconego zazwyczaj, 1/4 część bezpowrotnie przepada. Czerstwinę sprzedają piekarze za bezcen na Krakowskim, na Zniesieniu, w Winnikach i t. p. lub obracają na pokarm dla koni i innych zwierząt domowych. Ile to w tej bezmyślnej konkurencji zużywa się zaprzęgów, jak zbytecznie zatrudnia się wielu ludzi! Kramarze za obsługę publiczności każą sobie płacić 20%, na czerstwinie traci piekarz przynajmniej 5%, rozwożenie zaś chleba po mieście pomnaża koszt o 10%. Wszystkie te procenta muszą zapłacić konsumenci, a właściwą korzyść odnoszą tylko przekupnie. Nareszcie co do pieczywa jak najmniejszych rozmiarów, zaznacza sprawozdanie, że jest ono najkosztowniejszym wyrobem. Małe pieczywo jest wymyślnym niemieckim, który niestety przyjął się u nas. Póki pszenne pieczywo było zbytkiem, dotąd można było być obojętnym na jego kosztowność, ale od chwili, w której zarówno z pieczywem żytniem stało się powszednią potrzebą wszystkich klas ludności, jest rzeczą niezbędną zarzucić formę, która kosztu produkcji znacznie podnosi. Obliczono ściśle, że wyrób pszenne pieczywa trzy razy tyle kosztuje, co wyrób żytniego w bochenkach kilkunastofuntowych. Dlatego w krajach, w których pszenne pieczywo jest powszechnie używane, przyjęto już formę bochenków kilkunastofuntowych a nie bułeczek kilku dekagramowych. Z tego powodu pszenne pieczywo w Anglii i Francji jest o wiele tańsze niż u nas, z tego też powodu zakład piekarniany Towarzystwa, nie czekając na porozumienie z piekarzami, zamierza zaprowadzić reformę w dystrybucji pieczywa. Przedewszystkiem ograniczy sprzedaż chleba i bułek do własnych sklepów i budek, przez co zyska 10 pr.; gdy dalej rozwożenie chleba ograniczy do kilku stanowisk, będzie mógł zmniejszyć liczbę zaprzęgów, służby i t. d. oraz zapobiedz czerstwieniu towaru, przez co zaoszczędzi dalszych 10 pr. Oszczędność 20 pr. może towarzystwo od razu osiągnąć, jeżeli członkowie zgodzą się na wyrób pszenne pieczywa w większych formach i złożą fundusz na zakupno własnego młyna. Po tych reformach bochenek, kosztujący dziś 21 centów, będzie można nabyć za 13 centów.

Drzewa opałowego sprzedało Towarzystwo w r. z. 2650 czterometr. stosów za 36.500 złr. Sprzedaż towarów kolonialnych i innych artykułów żywności w głównym sklepie wzrosła znowu o 20% i doszła do sumy 72.655 złr. W dochodzie okazała się zwykła wystarczająca zupełnie na opłacenie całej obsługi sklepowej i na pokrycie przypadającej na ten dział części kosztów ogólnej administracji. Z powodu wielkiego ruchu w sklepie musi towarzystwo w najbliższej przyszłości nająć lokal obszarniejszy. Sprzedaż mięsa w r. z. zmniejszyła się, wynosiła tylko 15.364 złr. a natomiast zwiększyła się sprzedaż nafty do kwoty 5551 złr. Jeżeli obawy znacznego podrożenia tych dwóch artykułów ziszcza się, to Towarzystwo obejmie ich sprzedaż w własny zarządek. Obrót pieniężny we wszystkich gałęziach przedsiębiorstwa spożywczego wynosił w r. z. ćwierć miliona w przychodzie i tyleż w rozchodzie, czyli razem 1/2 miliona złr. Czysty zysk wynosi 718 złr.

Powyzsze sprawozdanie przyjęło zgromadzenie do zatwierdzającej wiadomości, poczem na wniosek komisji kontrolującej (sprawozdawca p. Szewjkowski) udzieliło Dyrekcji i Radzie nadzorczej absolutoryum i rozdzieliło czysty zysk w kwocie 718-95 złr. w następujący sposób: 10% dywidendy od udziałów wpłaconych, czyli 510-95 cent. 4% superdywidendy a resztę w kwocie 20 złr. 69 cent. przeznaczono do funduszu rezerwowego. Do Rady zawiadowczej wybrano ponownie pp. dr. Ciesielskiego, dr. Fabiana, dr. Pawlikowskiego, dr. Zgórskiego, Adolfa Pressena, Jana Majera, Wincentego Krasinski, Wiktora Gajewskiego i Jana Barańskiego. D. 20 b. m. odbędzie się nadzwyczajne zgromadzenie członków tego Towar-

zystwa, celem zmiany niektórych artykułów statutu.

OSTATNIA POCZTA

Według *Presse* dzisiejsza *Wiener Ztg* ogłosi Najwyższe rozporządzenie z dnia 12 b. m. na mocy którego ma być utworzona komisya, której zadaniem będzie, w myśl wywodów p. ministra skarbu „zbadać wszystkie gałęzie administracyi celem ich uproszczenia i osiągnięcia oszczędności.“ Komisya ma się składać z prezydenta, sześciu stałych i czterech niestałych członków. Nominacye członków komisji później dopiero zostaną ogłoszone.

Izba deputowanych Rady państwa odbywa dzisiaj drugie posiedzenie. Wczoraj z powodu święta patrona Niższej Austrii Izba nie obradowała.

Komisya budżetowa zbierze się dzisiaj na pierwsze posiedzenie.

Połączenie obu klubów wierno-konstytucyjnych jest w toku, pisze *Freundenblatt*, nie przyjdzie jednak do skutku na niemiecko-narodowej podstawie. Kwestyę narodową zepchnięto zupełnie na drugi plan, jak to zresztą wynika z rezolucyi uchwalonej przez komitet sejmiku. Tak tedy utworzony zostanie jeden klub stronnictwa wernokonstytucyjnego, którego głównym punktem programu jest opozycja przeciw obecnemu rządowi. Przedewszystkiem w klubie liberalnym odzywały się bardzo poważne głosy przeciw wypisaniu na sztandarze stronnictwa myśli narodowej. O nazwie nowego klubu nie jeszcze nie postanowiono. Dotychczas nazwa „połączonej opozycji“ najwięcej znajduje zwolenników. Poruszono także myśl nazwania nowego klubu „niemieckim stronnictwem państwowem“. O ostatniem zebraniu obu klubów otrzymują dzienniki wiedeńskie następujące szczegóły: Kluby połączonego stronnictwa postępowego i liberalnych uchwaliły jednogłośnie, że gotowe są usłuchać wezwania komitetu i połączyć się w jedno stronnictwo, a to celem wspólnej obrony niemiekości i austriackiej myśli państwowej, niemniej zwalczania na drodze prawnej obecnej polityki rządowej, i w tym celu wybranym będzie komitet z czterdziestu członków, który ma naradzić się nad tym przedmiotem i obu klubom złożyć sprawozdanie, a zarazem przedstawić swoje wnioski.

Nowy namiestnik Dalmacyi generał baron Jovanowicz złożył przedwczoraj przysięgę w ręce Najj. Pana i uda się w tych dniach celem objęcia swej posady.

Z Petersburga donoszą, że minister sprawiedliwości Nabokow ma opuścić swoje stanowisko i będzie mianowany członkiem Rady państwa, a miejsce jego zajmie senator Kowalewski, który w odbywanych przez senatorów rewizjach okazał najwięcej gorliwości i znajomości rzeczy.

Prawit. wiestnik donosi o ustanowieniu komisji dla ulepszenia wewnętrznego zarządu gubernij i powiatów. W komisji prezydować będzie rzeczywisty tajny radca Kochanow, w skład jej wejdą senatorowie, którzy dokonywali rewizji gubernij, członkowie różnych dykasteryj i miejscowi eksperci.

Nowosti donoszą, iż komisya do spraw wojskowych, pozostająca pod przewodnictwem hr. Kotzebuego, ukończy prawdopodobnie swoje czynności w dniu 27 listopada. Posiedzenia jej odbywają się codziennie.

Według doniesienia dziennika *Nowoje wremja*, komisya pod przewodnictwem generała Czerewina postanowiła skrócić termin deportacyi dla pewnej liczby zesłanych, pewną liczbę uwolnić i zająć się kwestyą poprawienia położenia zesłańców.

Po konferencji, jaką odbył d. 13 b. m. ks. Bismarck z cesarzem Wilhelmem, a z której powrócił kanclerz w najlepszym humorze, nie mają już mowy wedle zapewnienia dzienników berlińskich ani o przesileniu kanclerskim, ani o konserwatywno-klerykalnej koalicji, ani o marszałku Manteufflu jako następcy ks. Bismarcka. Prasa oficjalna miała otrzymać polecenie przygotowania opinii publicznej na to, że do przesilenia kanclerskiego w żadnym razie nie przyjdzie.

Przedwczoraj odbyła się pod przewodnictwem ks. Bismarcka rada ministrów, na której została ostatecznie ułożona mowa tronowa i powzięte decyzje w sprawie prac parlamentu i sejmiku pruskiego. Mowa tronowa ma zawierać ustęp o ostatnich wyborach i monopolu tytoniowym.

Dzienniki wykazują cyframi, że mimo iż nieznany jest jeszcze wynik kilku nastu wyborów ścisłszych, centrum i konserwatyści nie będą mieli większości w nowym parlamencie. Centrum, konserwatywni i Polacy bowiem zdobyli wszystkiego 196 krzeseł, gdy tymczasem absolutna większość wynosi 199 głosów, większość zaś rządowa, na której możnaby się oprzeć i w każdym razie polegać, musiałaby wynosić przeszło 200 członków. O ile wywody te są trafne, pokaże niedaleka przyszłość. Z drugiej strony należy nadmienić, że wszystkie trzy frakcyje liberalne rozporządzają zaledwie 130 głosami na 397, daleko im przeto do większości.

Cesarzewicz niemiecki powrócił wczoraj do Poczdamu. Z powodu pogłoszek, jakie ostatnimi czasy obiegały o politycznej roli następcy tronu. *National Ztg.* uważa się spowodowaną do oświadczenia, że „cesarzewicz trzyma się zdaleka od spraw politycznych i załatwia tylko czynności, poruczone mu wyraźnie przez cesarza.“

Dzienniki berlińskie utrzymują, że cesarz otworzy osobiście parlament. Ostatnie biuletyny o przebiegu choroby w ks. Badeńskiego wykazują niejakie polepszenie.

Ścisłsze wybory w W. Ks. Poznańskim i Prusiech zachodnich już skończone. Do tej chwili nieznany jest rezultat wyboru odbytego dnia 14go b. m. w okręgu wschowskim między p. St. Chłapowskim a kandydatem niemieckim.

W Prusach zachodnich zwyciężyli przy ścisłszych wyborach w dwóch okręgach kandydaci niemieccy, a kandydaci polscy p. H. Donimirski i dr. Rzepnikowski pozostali w mniejszości, w okręgu brodnicko-grudzińskim zwyciężył p. Łyskowski Niemca Bietera. Ponieważ jednak kontrkandydat p. Donimirskiego, p. Hobrecht, przyjął mandat w innym okręgu, więc w okręgu p. Donimirskiego będą rozpisane ponowne wybory. W każdym razie wybory w Prusach zachodnich wypadły nadszpiewanie dobrze dla Polaków. Szeroki pas polskiej ludności między Drwęcą a Bałtykiem, tworzący większą połowę obszaru Prus zachodnich, będzie reprezentowany przez posłów polskich co najlepiej poświadczy o sile żywiołu polskiego, w tej prowincji. Chociaż w okręgach Lubawa-Susz i Kwidzyn-Sztum kandydaci polscy tym razem nie przeszli, to jednak pozyskałszy tam tak pokątną liczbę głosów, iż na przyszłość można się spodziewać zwycięstwa i w tamtych stronach.

Wczorajszy telegram doniósł, że gabinet Gambetty został utworzony i że lista ogłoszona przez agencję Havasa utrzymała się. Ponieważ krążyły przedtem rozmaite listy nowych ministrów, które z obowiązku dziennikarskiego podaliśmy, dla usunięcia zatem wątpliwości powtarzamy, że skład nowego ministerstwa jest następujący: Gambetta prezes i minister spraw zagranicznych z podsekretarzem stanu Spullerem, Waldeck-Rousseau minister spraw wewnętrznych, Paweł Bert oświaty, Allain-Targé finansów, Rouvier handlu, kolonii i marynarki handlowej, Cazot sprawiedliwości, Antonin Proust sztuk pięknych i rękodzieł, generał Campeon wojny, Gaujeard marynarki wojennej, Raynal robót publicznych, Devès, były szef lewicy republikańskiej, rolnictwa, Cochéry poczt. Dwaj ministrowie Cazot i Cochéry zostali z dawnego gabinetu, Freycinet, Say i Ferry nie weszli do ministerstwa. Szczegóły biograficzne o nowych ministrach dla braku miejsca podamy jutro. Tutaj dodamy tylko, że skład nowego gabinetu sprawił pewne rozczarowanie, tak dalece, że w kołach deputowanych nie chcieli wierzyć w listę ogłoszoną przez Agencję Havasa. Spodziewano się powszechnie, że Gambetta w „wielkim gabinecie“ zgromadzi znakomitości i wybitne osobistości parlamentarne, stało się przeciwnie. Dzienniki nieoddane bezwarunkowo Gambecie przezwały „wielki“ gabinet „miernym“. *Temps. National i Liberté* wypowiadają mniej lub więcej dosadnie, iż główną zasługą, która większej części nowych ministrów utorowała drogę do gabinetu, jest powolność dla zamiarów Gambetty. Najprzychylniej ocenianym jest wybór ministra spraw wewnętrznych Waldecka-Rousseau. Nominacya Allain-Targé, który jest zwolennikiem zakupu kolei żelaznych przez państwo, przestrasza giełdę. Nowy minister wojny Campeon, który dotąd był dowódcą dywizji w Paryżu, uważany jest za bardzo energicznego.

Krąży wieść, że trzech posłów francuzcy w Berlinie, Petersburgu i Wiedniu hr. Saint-Vallier, generał Chanzy i hr. Duchâtel porozumieili się z sobą, ażeby się wspólnie podać do demisji, gdyby gabinet Gambetty przyjął barwę zbyt radykalną, i że w tym celu Duchâtel przybył do Paryża, gdy Chanzy i Saint-Vallier znajdują się już we Francji.

Generał Delebecque donosi w depeszy z d. 8 b. m. z Ellidimaun, że atak wojsk

francuskich na stoku gór Benisour uwieieczony został przewidzianym pomysłem rezultatem. Przeciwno kolumnom powstańczym wystąpił odpornie generał Colonieu i zakrył kolumnę generała Louis, partą przez powstańców. Powstańcy uszli, pozostawiając namioty i trzody, zajęte przez wojska francuskie. Poległ w starciu wpływowy naczelnik plemienia Amur, wódz Sliman-Uled-Bakasseu.

Generał Delebecque organizuje atak na powstańców, skoncentrowanych w wąwozach Ponassa.

Jak donieśliśmy wczoraj w części nakładu, dziennik urzędowy rzymski ogłosił notę o podróży królewskiej do Wiednia, w której podnosi z zadowoleniem iż odwiedziny króla włoskiego w Wiedniu uwydatniły życzenie pokoju i uczucie sympatyj już istniejące w ludności obu państw. Ludność współubiegała się w objawach zadowolenia. Z okazji stwierdzenia ścisłszej przyjaźni między Wiedniem a Rzymem, oraz jako jej dowód, ogłasza dziennik urzędowy wielki spis reprezentacji prowincjonalnych i gminnych, oraz stowarzyszeń, które w adresach swych wyraziły zgodność z królem i rządem.

Wczorajszy, w części nakładu zamieszczony telegram z Konstantynopola doniósł, że posiadacze listów dłużnych tureckich (*bondholders*) postanowili, jeśli Porta terazniejszą umowę zerwa, lub zawiesiła, upomnieć się o wszystkie prawa dawniejsze i zastawy przekazane na rzecz różnych pożyczek. Zastrzeżenie to ma pozostać w swej mocy aż do zupełnego umorzenia każdej z osobna pożyczki. Według postanowienia umowy następujący stanowczy tryb likwidacyi został oznaczony: 1) z całych dochodów po odejęciu 590.000 funtów dla bankierów z Galaty, ma być posiadaczom obligów tureckich wypłacony naprzód 1% tytułem procentu; 2) nadwyżka ma być na dwie części podzielona, z której 1/5 przeznacza się na podwyższenie procentów a 1/5 na umorzenie. Pożyczki umarzać się będzie przez spłacanie 1/4%. Najprzód umarzane być mają pożyczki z lat 1858 i 1862. następnie pożyczki z lat 1860, 1863, 1872, dalej pożyczki z lat 1865, 1869, 1873, nakoniec dług ogólny i pożyczka loteryjna; przyczem nadwyżka z każdej kategorii poprzedniej pozostała przelewa się na następną. Kwestya ekwiwalentu za haracz z Cypru w tych dniach będzie załatwioną między ministrem skarbu a bankiem ottomańskim.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 15 listopada. Delegacya węgierska uchwaliła ostatecznie budżet ministerstwa spraw zagranicznych, budżet marynarki i zamknięcie rachunków i ukończyła generalne rozprawy nad budżetem wojskowym.

Wiedeń, 15 listopada. Delegacya węgierska w generalnych i specjalnych rozprawach załatwiła budżet wojskowy i to po większej części wedle wniosków komisyjnych. Jedynie przy tytule: Administracyjne zarządzenia, przyjęto cyfrę rządową wynoszącą 878.025 zł. nie zgodzono się tem samem na obniżenie powyższej sumy o 159.437 zł., jak tego żądała komisya.

Berlin, 15 listopada. *Kreutz Ztg.* donosi zgodnie z innemi dziennikami, że sprawozdanie kanclerza złożone cesarzowi w kwestyi wyborów i wywody jego o położeniu wytworzenem skutkiem tych wyborów, wyjaśniły o tyle sytuację, iż między monarchą a kanclerzem nastąpiło zupełne porozumienie tak w kierunku ocenienia obecnego położenia, jak i kroków, mających się przedsięwziąć z tego powodu. *Kreutz Ztg.* dodaje, że w najbliższym już czasie dowiemy się o zapadłem w tej mierze postanowieniu, które rozprószy wszystkie wątpliwości i położy tamę wszelkim domysłom. W tej chwili nie wiadomo jeszcze, czy cesarz osobiście otworzy parlament, lub też przeznaczy do tego następcę.

Kardynał Hohenlohe przybył tutaj.

Berlin, 15 listopada. Na 103 wyborców ścisłszych, wiadomy

jest dotychczas rezultat z 89 okręgów. W tych wybrano 8 konserwatywnych, 1 kandydata stronnictwa państwowego, 2 kandydatów centrum, 16 narodowo-liberalnych, 2 liberalnych, 14 secesjonistów, 23 postępców, 13 socjalistów, 5 stronników partii ludowej, 4 Polaków, partykularystów i Duńczyków. W jednym wypadku nie wiadomo, do jakiego stronnictwa należy wybrany.

Monachium, 15 listopada. Izba głosami całej prawicy przeciw głosom lewicy przyjęła wniosek dep. Mayera żądający zniesienia obowiązku wych ślubów cywilnych. Minister sprawiedliwości przemawiając przeciw wnioskowi, dowodził niemożności jego przeprowadzenia i oświadczył w imieniu gabinetu, że nie jest w położeniu doradzania koronie, aby postąpiła w myśl wniosku Mayera.

Paryż, 15 listopada. Na posiedzeniu Izby deputowanych prezes ministrów Gambetta odczytał następujące oświadczenie: Po raz trzeci od roku 1875 powszechne głosowanie w zupełnej swej wszechwładzy objawiło swą wolę w dwojakim kierunku: utrwalenia republiki i nadania jej demokratycznych instytucji. Powołani zaufaniem prezydenta republiki do składu nowego rządu, nie mamy innego programu oprócz programu Francji. Pragniemy jako głównego warunku stopniowej, lecz stałej reformatorskiej polityki, ukonstytuowania się jednolitego rządu, wolnego od wszelkich podrzędnych zobowiązań, od niejednomyślności i słabości, a gotowego zawsze bronić interesów narodu przed jego wybrańcami i składać im rachunek ze swoich czynności oraz umiającego wszystkim warstwom hierarchii nakazać uszanowanie, posłuszeństwo i pracę (*Oklaski*). Rząd ten liczy na to, że w obu Izbach znajdzie wolną, mającą do niego zaufanie większość, która go będzie popierała w staraniach około utworzenia karnej, uczciwej i wiernej administracji, wolnej zarówno od osobistych wpływów, jak od lokalnych rywalizacji i ożywionej jedynie miłością i poczuciem obowiązków względem państwa (*Oklaski*). Rząd zamierza zapewnić reformy, pragnie w drodze ogólniejszej, ograniczonej rewizji ustaw konstytucyjnych wszystkie władze krajowe doprowadzić do zupełnej harmonii z demokratycznym ustrojem naszego społeczeństwa (*Oklaski*). Będziemy z wytrwałością prowadzili tak dobrze przez naszych poprzedników rozpoczęte dzieło wychowania narodowego. Nie tracąc czasu, przystąpimy do uzupełnienia naszego prawodawstwa wojkowego, aby bez odjęcia Francji charakteru mocarstwa zajmującego stanowisko obronne, znaleźć środki zaprowadzenia redukcji w armii lądowej, marynarce i ciężarach, jakie kraj na utrzymanie wojska ponosi, jako też zmniejszenia ciężarów dotykających rolnictwo bez naruszenia równowagi finansów krajowych. Rząd zamierza dalej zapewnić traktatami ekonomiczny rozwój rozmaitych gałęzi krajowego przemysłu, dać żywszy impuls rozwojowi produkcji, transportów i handlu, ściśle wykonaniem ustaw kościelnych zapewnić poszanowanie władz istniejących w stosunku państwa do kościoła, i broniąc swobód publicznych utrzymywać silną ręką porządek na wewnątrz, a godność i pokój na zewnątrz. Ten szereg reform zajmie cały okres prawodawczy. Ażeby tego dokonać i nie upaść pod ciężarem zadania, które nam patriotyzm nakazał przyjąć na siebie, potrzebujemy zupełnego i całkowitego zaufania republikańców w tem zgromadzeniu. Odzywamy się więc do nich serdecznie i liczymy na ich poparcie, sami zaś uważamy się za mandatarzy narodu i postanowiliśmy oddać na jego usługi całą siłę, odwagę

i energię, jaką posiadamy. Stosownie do woli kraju postępować będziemy drogą otwartą bez ograniczenia dla francuskiej demokracji. (*Przebieg oklaski*).

Deputowany Barodet ze skrajnej lewicy czyni wniosek, żądający zebrań się kongresu i uznania nagłości wniosku.

Gambetta odrzuca nagłość, oświadczając, że rząd nie może przychylić się do wniosku zagrażającego istnieniu senatu. Dyskusja nad kwestją rewizji konstytucji nie może mieć miejsca, dopóki Izba nie zbada punktów, które mają być poddane rewizji. Rząd zatem oświadcza się przeciw nagłości wniosku, zastrzegając, że w swoim czasie wejdzie w jego rozbiór merytoryczny.

Deputowany Clémenceau nie zgadza się z teorią Gambetty, że do zwołania kongresu potrzeba poprzedniego porozumienia się obu Izb, oraz utrzymuje, że Izba nie ma prawa z góry określać porządku dziennego obrad kongresu ponieważ kongres jest udziałny.

Gambetta obstaje przy żądaniu odrzucenia nagłości. Jest to kwestja polityczna, kryje się w tem bowiem zamiar rozszerzenia w kraju przekonania, że cała konstytucja jest zakwestyonowana. Zamiar ten jednak nie uda się. (*Oklaski*).

Nagłość większością 368 głosów przeciw 120 odrzucono.

W senacie minister Cazot odczytał takie samo oświadczenie, jak Gambetta w Izbie.

Sofia, 15 listopada. W wyborach do rady stanu przeszło 18 konserwatystów, w tej liczbie 3 ministrów, 4 liberalnych, a między nimi Drinow. Były minister Stojczew został wybrany.

Konstantynopol, 15 listopada. Z powodu wieści, że Rosya pragnie sprawę kosztów wojennych załatwić przez kompensatę terytoryalną, Nowikow złożył posłom mocarstw zapewnienie, że pogłoska ta jest bezzasadną.

Zajście z parowcem niemieckim *Wulkan* zostało załatwione. Okręt ten odpływa dzisiaj. Zasada, że Porta nie ma prawa rewidować przepływających *transito* ładunków, została utrzymana.

Przybył do Konstantynopola wysłannik Kedywa, Talat-basza, z podziękowaniem za wysłanie misji do Egiptu i za nadanie orderu *Nischani Imtiaz*.

Waszyngton, 15go listopada. Na wczorajszym urzędowym przyjęciu posła angielskiego przez prezydenta Arthura z obu stron miało serdeczne przemowy. Prezydent mówił o szczerych uczuciach sympaty i przyjaźni pomiędzy Anglią i Stanami Zjednoczonymi. Rząd amerykański przy każdej sposobności najgorliwiej starać się będzie występować w duchu zgody i życzliwości, którym stosunki obu państw tak wybitnie są nacechowane.

Berlin, 16 listopada. (Tel. pr.) Przesilenie uważać można za ukończone. Ks. Bismarck otrzymał upoważnienie do działania, jak uzna za stosowne, nie można jednak przewidzieć, jaki kierunek obierze.

Wobec rezultatu wyborów uzupełniających siła stronnictw przedstawia się, jak następuje: postępców 64, katolików 99, konserwatystów 52, narodowo-liberalnych 46, secesjonistów 40, liberalnych 4, członków stronnictwa prawa 27, Polaków 16, socjalno-demokratów 12, członków stronnictwa ludowego 7, Welfów 7, Alzatezyków protestujących 15.

Petersburg, 16 listopada. (T. pr.) Dokonane w przeszłym tygodniu are-

stowanie niebezpiecznego politycznego przestępcy zostaje w związku z wykryciem tajnej drukarni na ulicy Nadeždinskaja, dochodzącej do Newskiego Prospektu. Aresztowany nazywa się Aleksandrow. Oprócz licznych proklamacyi i numerów dziennika *Czornyj Periediel* znaleziono także materiały wybuchowe i pociski eksplodujące. Aleksandrow miał z bronią w ręku opierać się aresztowaniu.

Konstantynopol, 16 listopada. Wskutek układów z delegatami angielskimi w kwestji osiedlenia się obcych poddanych, zezwoliła Porta żydom niemieckim, rosyjskim i rumuńskim osiedlać się w Turcyi, z wyjątkiem Palestyny, pod warunkiem, że przyjmą poddaństwo tureckie.

Bukareszt, 16 listopada. Wszystkie wieści o demisji prezesa ministrów Bratiana są bezpodstawne.

Bukareszt, 16 listopada. (Tel. pr.) Potwierdza się, że Bratiano pragnie podać się do demisji. Okoliczność ta, jak również doniesienie, że Cogolniceano ma objąć kierownictwo urzędu spraw zagranicznych, uważane są za dowód, że Rumunia pragnie aż do ostatnich konsekwencji utrzymać dotychczasowe swoje stanowisko w kwestji dunajskiej.

Paryż, 16 listopada. Posłowie Saint-Vallier i Chanzy podali się do demisji.

Rzym, 16 listopada. Królestwo i następca tronu przybędą do Rzymu jutro. Owacy powitalne są przygotowywane.

Paryż, 16go listopada. Journal Officiel ogłasza nominację generała Miribel szefem sztabu generalnego.

Petersburg, 16 listopada. Agence Russe oświadcza, że wieść o powrocie do urzędowania hr. Szuwałowa jest bezpodstawną. Pełni on tylko zastępczo obowiązki prezesa departamentu prawodawczego w miejsce chorego Urusowa.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 14 listopada 1881, godzina 10 m. 45. Losy kredytowe 360/90. Węg. akcje kredyt. 358.—. Akcje anglo-aust. 153.—, Akcje banku Union 141/10, Akcje kolei Karola Ludwika 307/75, Akcje kolei północnej 134/25, Akcje kolei południowej 142/50, Akcje kolei Alfeld. 172/50, Akcje kolei Elzbiety 213/75, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 176/50, Akcje kolei węg. północno-wschodniej, 166/50, Wiedeńskie losy 132.—, Akcje kolei Rudolfa —.—, Akcje kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacje państw. w złocie 96/75, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 101/25, Losy regulacji Cissy 112/10, Losy tureckie 25.—, Węgierska renta 119/60, Akcje banku związkowego 137/75, Akcje banku obrotowego —.—, Akcje kolei węgiersko-galicyjskiej —.—, Akcje kolei państwowej —.—, Rubel papierowy 126/4, Węgierskie losy 123/75, Marka niemiecka —.—, Usposobienie słabe.

Wiedeń, 15 listopada. 1881, godz. 5 min. 15. Akcje kredytowe 360/90, Anglo-Austriackie —.—, Unionsbank —.—, Kolei Karola Ludwika 307/75, Południowa —.—, Renta papierowa 77/05, Galicyjskie listy zastawne 102.—, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —.—, Galicyjski bank rustykalny 101/50, Losy z r. 1860 —.—, Napoleondor 9/37 1/2, Rubel papierowy —.—, Usposobienie —.—.

Wiedeń, 16 listopada 1881, 10 godz. m. 45 Akcje kredytowe 360/90, Anglo-Aust. 153.—, Akcje banku Union 141/10, Kolei Karola Lud. 307/75, Południowa 143/25, Renta papierowa —.—, Galicyjskie listy zastawne —.—, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —.—, Galicyjski bank rustykalny —.—, Losy z roku 1860 —.—, Napoleondor 9/38.—, Rubel papierowy. Usposobienie pomyślne.

Telegramy zbożowe z d. 14 listopada. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12/20 do 12/80 zł., żyto 9/40 do 9/80 zł., jęczmień —.— do —.— zł., kukurudza —.— do —.— zł., owies —.— do —.— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 34/50 do 34/75 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12/60 do 12/65 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —.— do 13/50 zł.— Berlin: Pszenica żółta (nawrzes. paźd.). 235/50 m., żyto —.— m., spirytus 57/50 m., olej rzepakowy 11.— m., — Szececin: Pszenica —.—, rzepak —.—. — Paryż: maki 159 kilogr. 65/75 fr. olej rzepakowy 81/25 fr., spirytus —.— fr. — Wrocław: Pszenica —.—, żyto —.—, owies —.—, spirytus —.—, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica —.—.

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Łożński.

Wykaz osób zmarłych

w czasie od 21 do 30 września 1881.

Kruszyńska Józefa, wdowa po agronomie, l. 81, na prąchnienie kości — Richter Maria, żona magazyniera, l. 51, na nieżyt kiszek. — Fischbach Józef, krawiec l. 69, na gruźlicę płuc. — Szmerda Józef, robotnik, l. 51, na śmierć nagłą. — Drapalska Anna, córka po obywatelu l. 20, na wyniszczenie. — Juszcak Michał syn murarza. l. 4, na ospę. — Polman Emilia wdowa po malarzu, l. 71, na rozdemia płuc. — Zajac Marek, stróż l. 51, na porażenie płuc. — Bogner Gittel, żona kelniera. l. 27, na gorączkę połogową — Blaustein Małke, żona kupca, l. 27, na durzycę brzuszna. — Dawid Jan, syn zarobnika, l. 6, na ospę. — Schindler Józef inżynier kolei KL. i. 45, na suchoty płuc. — Dzik Bazyli stróż, l. 66, na rozdemia płuc. — Jełowicki Alfred, ekspedycja ek. poczt l. 40, na podożnienie gardła. — Cepak Józef zarob. l. 45, na śmierć nagłą przez opilstwo. — Nowomiejska Franciszka, wdowa po dozorce szkół l. 78, na chorobę Brighta. — Kaczmarz Maria, wdowa po urzędniku l. 46, na gruźlicę płuc. — Krawczyk Leopold, pisarz magistratu, l. 40 na gruźlicę — Beauvale Władysław, inspicjent teatralny, l. 37, na zapalenie płuc. — Górka Józefa, wdowa po murzu l. 76, na porażenie płuc. — Urbanska Wiktoria, żona właśc. domu l. 45, na suchoty płuc. — Je-ney Wilhelm c. k. kapitan obrony kraj l. 50 na porażenie ogólne. — Dorna Tomasz, nadparker na kolei l. 70, na wady serca. — Brenner Antoni ogrodnik. l. 32, na gruźlicę płuc. — Korn Sabina akuszerka l. 40 na zapalenie nerek. — Striks Freide, żona właśc. domu, l. 55, na wadę serca. — Janowska Klementyna, córka urzędnika, l. 22, na Gruźlicę. — Czemerzyński Adam, syn adw. l. 4, na błoniec. — Platz Mindel, żona byłego szynkarza l. 56, na suchoty. — Sawka Anna stróżowa l. 70, na opilstwo. — Mokrzycki Sebastian wyrobnik, l. 37, na wadę serca.

Lwów dnia 30 września 1881.

Spostrzeżenie eniameeteorologiczne

z dnia 16 listopada 1881 o godzinie 7 rano. Barometr 742.5mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 6.3°C. Psychrometr wilgotny 5.7°C. Prężność pary 6.5mm. Wilgoć 91%. Zachmurzenie 10. Wiatr N. Ozon 7. Temperatura powietrza 5.0° R. Barometr opada. Stan barometru nad poziom morza 768.4mm.

Przyjeżdżali do Lwowa.

dnia 16 listopada 1881.

Hotel Europejski.

Pp. W. Zagórski z Popielnik. Dr. M. Fränkel z Czerniowiec. I. Wlach z Wiednia. W. Kubina z Pragi.

Hotel George'a.

Pp. B. Popper z Wiednia. W. Witosławski z Wędrzicza. S. Jabłonowski z Zagwoźdza. T. Teodorowicz z Żukowa. Dr. A. Wich z Wiednia. F. Heineman z Berlina. Salzer z Wiednia.

Hotel Angielski.

Pp. Dr. I. Orzechowicz z Kainikowa. W. Manowski z Polan. H. Hajko z Bodatycz.

Hotel Warszawski

Pp. P. Gromnicki z Ukrainy. M. Gliński z Uhnowa. T. Sikorski z Przemysła.

Hotel Kuhna.

Pp. M. Muhalski z Rohatyna. S. Frank z Kamionki strum.

Pociągi kolejowe.

Przyjeżdża do Lwowa.

(Według południka peszteńskiego.)

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mieszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i 8 godz. wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mieszany) o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mieszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny) o godz. 10 min 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mieszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mieszany).

Odechdzą ze Lwowa.

(Według południka peszteńskiego.)

Do Krakowa: o godz. 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mieszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mieszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny) o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mieszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min. 45 rano i o godz. 6 min. 35 wieczór.

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mieszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mieszany.)

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 15 listopada 1881

A. Akcje za sztukę.		bez kuponu	z kuponem
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	306 50	309 50	
Kol. lwow.-czern.-jask. po 200 zł. w. a.	176 —	179 —	
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	306 —	310 —	
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	258 —	262 —	
B. Listy zastawne.		bez kuponu	z kuponem
Tow. kred. galic. 5 pr. w. a.	100 60	101 60	
" " " 4 pr. w. a.	96 50	97 50	
" " " 5 pr. okresowe	100 60	101 60	
Tow. kred. gal. 4 pr. w. a. los 41 1/2	93 —	94 50	
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101 60	102 60	
" " " 5 pr. w. a.	99 —	100 —	
" " " 5 pr. w. a. wylosowane	102 70	103 70	
Listy dłużne Z. kr. w. 6 pr. w. a.	100 —	103 —	
" " " 5 pr. w. a.	93 —	94 50	
C. Listy dłużne za 100 zł.		bez kuponu	z kuponem
Gal. roln. kred. Zakład dla Gal.	92 —	94 —	
Bukow. 6 pr. los. w 15 lat			
D. Obligacje za 100 zł.		bez kuponu	z kuponem
Gal. roln. kred. 5 pr. m. k.	100 90	101 90	
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred.	102 —	103 50	
włościańskiego 6 proc. w. a.	101 —	103 —	
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.			
E. Losy miasta Krakowa		bez kuponu	z kuponem
" " Stanisławowa	20 75	22 75	
" " " "	24 70	26 70	
F. Monety.		bez kuponu	z kuponem
Dukat holenderski	5 50	5 60	
Dukat cesarski	5 52	5 62	
Napoleonor	9 33	9 43	
Rupiały	5 60	5 72	
Rubel rosyjski srebrny	1 50	1 65	
" papierowy	1 25	1 27	
100 marek niemieckich	57 60	58 30	
Srebro	99 50	100 50	
Kanony w srebrze	99 25	100 25	

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 11 listopada 1881.

I. Dług państwa.		placa	ładaja
Jednolity dług państwa w banknot.	76 70	76 85	
listy-sierpień	76 75	76 90	
Jednolity dług państwa w srebrze	77 75	77 90	
styczeń-lipiec	77 80	77 95	
kwiecień-październik			
Losy z roku 1854		placa	ładaja
po 250 zł. m. k.	122 —	122 75	
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	133 —	133 25	
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	133 25	134 —	
" " 1864 po 100 zł.	173 50	173 75	
" " 1864 po 50 zł.	171 50	173 50	
Renty Com. po 42 lir. austr.	29 50	30 —	
Listy zastaw. domów państw. po 120		placa	ładaja
z r. 5 pr.	143 —	143 50	
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100 50	100 80	
Renta papierowa 5% z r. 1881	94 —	94 15	
Austr. renta zł wolna od podatku 4 pr.	93 50	94 10	
II. Obligacje i indemn.		placa	ładaja
Czech	104 50	105 50	
Bukowiny	100 50	101 50	
Galicyi	101 30	101 70	
Nizszej Austrii	105 —	106 —	
Siedmiogrodu	99 25	99 75	
Węgier	99 50	100 —	
III. Akcje.		placa	ładaja
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	153 —	153 50	
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	362 20	362 40	
Nizsza austr. tow. eskont. p. 100 zł.	880 —	890 —	
Gal. banku hip. po 200 zł.			
Gal. bank d. han. i pr. a 200 zł. w. a. 40 pr.			
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.			
Banku austro-węgiersk. a. 600 zł.	325 —	327 —	
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze			
Austr. Tow. żegl. par. dan. po 500 zł. m.	569 —	570 —	
Kol. Cesarzowej i królowej po 200 zł.	212 50	213 50	
Kol. Przemysł. (w. a.) a 200 zł.			
Poznańskie	299 50	299 80	

IV. Listy zastawne losowane.		placa	ładaja
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	100 20	100 40	
Powz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w. s. r.	103 —	103 50	
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	103 —	103 50	
" " " " w 20 l. 7 pr.	99 —	107 —	
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proc.	96 40	97 —	
" " " " po 5 proc.	100 50	101 50	
" " " " po 5 proc. w	100 50	101 50	
Gal. banku hip. po 6 proc.	102 —	102 60	
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	101 25	102 —	
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100 50	100 65	
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 1/2 proc.	97 50	98 50	
Zakł. kr. ziem. po 5 1/2 proc.	101 75	102 50	
V. Obligacje i prawa pierwszeństwa (za 100 zł.)		placa	ładaja
Kol. Albrechta a 200 zł. 5 pr. w. a.	94 —	94 30	
Tow. kol. żel. Przemysł.-Tarnów (w. a.)			
a 200 zł. 5 proc. w srebrze	92 —	92 50	
Kol. pól. po 100 zł. m. k.	104 —	105 —	
Kol. gal. Kar. Ludw. emisja z r. 1881	101 —	101 75	
po 4 1/2 pr.	99 50	99 75	
Kol. Lwów.-Czer.-Jask. III emisja a 200			
z r. 5 proc. w srebrze z r. 1865	94 —	94 50	
" " " " z r. 1867	99 30	99 80	
" " " " z r. 1868	95 25	95 50	
" " " " z r. 1872	94 75	95 25	
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	93 30	93 70	
VI. Losy.		placa	ładaja
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178 50	179 —	
Clarego po 40 zł. m. k.	40 —	40 25	
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	113 —	113 25	

VII. Weksle (na 3 miesiące).		placa	ładaja
Kegleviana po 10 zł. m. k.	16 75	—	
Losy miasta Krakowa	21 50	21 75	
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23 50	24 —	
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39 50	40 25	
Palfiego po 40 zł. m. k.	33 —	33 25	
Fundacja szpitala Arcyksi. Rudolfa	19 25	19 75	
Salma po 40 zł. m. k.	52 —	52 50	
St. Genois po 40 zł. m. k.	48 75	49 25	
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	25 40	25 80	
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	128 —	129 —	
" " " " po 50 zł. w. a.	66 50	67 25	
Waldsteina po 20 zł. m. k.	30 75	31 25	
Windischgratza po 20 zł. m. k.	39 50	40 50	

VIII. Weksle (na 3 miesiące).		placa	ładaja
Augsburg na 100 zł. w. p. a.	—	—	
Berlin na 100 mark w. p. a.	—	—	
Frankfurt na 100 mark w. p. a.	—	—	
Hamburg na 100 mark w. p. a.	—	—	
Londyn na 10 zł. sz.	86 50	87 90	
Paryż na 100 fr.	46 85	46 90 —	

IX. Weksle (na 3 miesiące).		placa	ładaja
Dukat cesarski men.	5 61 —	5 63 —	
" pełnej wagi	5 62 —	5 64 —	
Korona	—	—	
20-frankówka	93 50	93 50	
Rosyjski imperyal	9 66 —	9 68 —	
Talar związkowy	—	—	
Srebro	—	—	

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 14 listopada 1881.		zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach		76 80	
" " " " w srebrze		77 70	
Renta w złocie		93 85	
Losy pożyczki z roku 1860		133 —	
Akcyje banku austro-węgierskiego		880 —	
" " " "		358 50	
Londyn		118 50	
Srebro		—	
Napoleonor		93 7 1/2	
Dukat cesarski men.		5 60	
100 marek niemieckich		58 —	

Dziennik Urzędowy.

8024 1—3) **Edykt**

L. 18765. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych (hipotecyjnych) dla I, II, III, IV dzielnic, kr. g. miasta Krakowa, gmina katastralna Kraków, w okręgu sądu krajowego w Krakowie położonego; według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowany, za nowe księgi gruntowe (hipotecyjne) dla I, II, III, IV dzielnic, kr. g. miasta Krakowa, poczynając od dnia 15 listopada 1881 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w sądzie krajowym dla spraw cywilnych w Krakowie, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu czy jakiegokolwiek inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości ksiąg gruntowych objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych (hipotecyjnych), Sąd krajowy wyższy wzywa:

- wszystkich, którzyby na podstawie jakiegokolwiek prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytych, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecyjnych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia części hipotecyjnych lub w jakikolwiek inny sposób nastąpiła;
- wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej także wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu krajowego dla spraw cywilnych w Krakowie najdalej do dnia 31 marca 1883, gdyż prawym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłoszenia mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionymi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawnych księgach hipotecyjnych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rozstrzygnięcia sądowego, lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków dnia 10 listopada 1881

(8033 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7040. Celem zabezpieczenia dostawy sukna i innych materyałów na ubiory służ-

bowe dla służ. c. k. sądów należących do okręgu wyższego Sądu krajowego w Lwowie na rok 1882/83 odbędzie się w sali tego sądu wyższego dnia 6 grudnia 1881 do godziny 12 w południe licytacja za pomocą ofert pisemnych.

Ryczałtowa cena fiskalna wynosi 568 zł. 5 ct. O jakości i ilości materyałów, o pojedynczych cenach fiskalnych, warunkach licytacyjnych i dotyczących wzorach zasięgnąć można każdego dnia przed terminem wyznaczonym, w czasie godzin urzędowych w biurze prezydyalnym wyższego sądu krajowego, gdzie też oferty zaopatrzone w wadyum 5/100 ceny fiskalnej wynoszące z dokładnym wyrażeniem cen nie tylko cyframi, ale też literami, w oznaczonym terminie wniesione być mają, przyczem się wyraźnie zastrzeżę, iż oferty, w których cena nie w pewnej sumie lub w procentach od ceny fiskalnej opuścić mających oznaczona będzie, lecz tylko w ogóle niższa o jakiś procent od jakiegokolwiek przez innego oferenta wniesie się mającej ceny oferowanej została tak jak też oferty spóźnione lub nieulożone wedle przepisów uwzględnionymi nie będą.

Z Prezydium wyższego Sądu krajowego.

Lwów dnia 13 listopada 1881.

(8003 1—3) **Edykt**

L. 5173. Stanisław Bednarz z kamienia jako z miejsca pobytu niewiadomego zawiadamia się, że Salomon Kornfeld ze Sokółowa wytoczył przeciw niemu pozew drobiazgowy pod dniem 18 maja 1881 o zapłatę 38 zł. a. w. i do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 22 grudnia 1881 o godzinie 9 rano przy tutejszym sądzie wyznaczono i dla pozwanego kuratora w osobie Pawła Korzeniaka, ustanowiono, któremu pozwany ma wszelkie środki dowodowe dostarczyć lub innego pełnomocnika obrać sobie gdyż zle następstwa w skutek swej opieszałości wyniknie sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokołów dnia 12 września 1881.

(7997 1—3) **Edykt**

L. 4760.

Obwieszczenie licytacyjne.

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Jana Palat 223 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytację sprzedana będzie realność pod l. 315 w Kamienicy, d. dłużnika T. odora Waszuta należąca, w trzech terminach 23 grudnia 1881, 23 stycznia i 24 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Miłowie. Cena wywołania 330 zł., wadyum 33 zł.

Miłowka dnia 22 sierpnia 1881.

(8030 1—3) **Edykt**

L. 4343.

Obwieszczenie licytacyjne.

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia kwoty 28 zł. 38 ct. odbędzie się na rzecz Izaka Goldberga publiczna sprzedaż należących do Wojciecha Skowrona pod l. 537 w Ujsołach położonej realności dnia 12 grudnia 1881, dnia 12 stycznia i dnia 14 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Miłowie.

Cena wywołania wynosi 135 zł.

Wadyum 13 zł. 50 ct.

Miłowka 7 sierpnia 1881.

(8034 1—3) **Edykt**

L. 47922. Lwowski c. k. Sąd krajowy

jako władza kuratelarna, ustanawiając kuratę nad Joanną Floch z Lwowa córką śp. Traugotta Floch i p. Maryi Floch urodzoną w dniu 3 lipca 1857 jako nad osobą umysłowo-chorą, mianuje kuratorem jej dotychczasowego opiekuna p. Franciszka Hermana Viebig, o niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Lwów dnia 29 października 1881.

(8001 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 14281. C. k. Sąd powiatowy w Strzysku podaje do wiadomości że Mariem Bernhof wniosła pod dniem 24 października 1881 do l. 14281 pozew przeciw Honoracie Swiżńskiej i jej spadkobiercom z życia i miejsca pobytu niewiadomym, o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. 67 miasto w Strzysku sumy 508 zł. 15 ct. a. w. Na ten pozew wyznaczono do rozprawy subarycznej termin na dzień 6 grudnia 1881 o godzinie 9 rano i ustanowiono dla tychże kuratorem dr. adwokata krajowego Błońskiego.

Wskutek tego wzywa się tychże, by w celu obrony swych praw odnieśli się do powyższego kuratora lub sądowi wymienili innego zastępcę.

Strzysko dnia 24 października 1881.

(7943 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4257. W dniu 17 stycznia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nr. konst. 77 w Łopuszanie chominej położonej dłużnika Antoniego Komarnieckiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 250 zł. w. a. z pn. o godzinie 10 przed południem z tem, że na powyższym terminie realność ta także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie. Cena szacunkowa 450 zł.

Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Star miast. dnia 30 września 1881.

(7848 2—3) **Edykt**

L. 11329. Dom Stanisław f. f. Kreis-

gerichte wird der dem Wohnorte nach unbekannten Rosa Jäckel aus Anlaß des Gefühles der Firma J. Heuser & Comp. wider Rosa Jäckel und Moritz Spitzer wegen Bewilligung der Zahlungsaufgabe der Wechselsumme 167 fl. 37 fr. 3. B. f. B. G. derselben der Herr Adv. Dr. Szydlowski mit Substituierung des Herrn Adm. Dr. Fischler zum Kurator bestellt, und demselben die unterm 14 September 1881 Zl. 10393 ergangene Zahlungsaufgabe zugeteilt wurde.

Stanisław 19 October 1881.

(7947 2—3) **Edykt**

L. 5523. Sąd obwodowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Domicele Tokarską, że swemu Urzędowi hipotecznemu p. leci tabulację prawa własności Emanuela i Józefa Skubów do 3/7 części z 1/12 części gruntu Niwka na Podgórzu w NSZu dotychczas wedle Dom. IV pag. 362 n. 15 haer. na Stefana Plockiego intabulowanej i teje kuratora ad actum w osobie adw. Dr. Schorsteina ustanowił.

C. k. Sąd obwodowy

Nowy Sącz 15 października 1881.

(7926 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 8919. C. k. Sąd powiatowy w Nisku przedsięwzięcie w dniach 5 grudnia 1881 9 stycznia i 13 lutego 1882 każdym razem począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż

realności pod l. k. 164 w Kamieniu położonej protokołem de pres. 21 kwietnia 1871 l. 1375 zastawniczo opisanej ciała hip. niestanowiącej z wyłączeniem kawałka gruntu w objętości mniej więcej 3 mórg graniczących od wschodu z gościńcem krajowym, od zachodu i północy z grunt. m. Jędrzeja Gancarza, a względnie jego następców, a od południa z gruntem dawniej Błażeja Kopra a obecnie Wicentego Krawczyka.

Zakład wynosi 60 zł. a w, warunki licytacyjne i odne akta złożone w sądzie do przejrzania.

Nisko dnia 31 października 1881.

(7952 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7199. C. k. Sąd powiatowy podaje do wiadomości, że Michała Zyglowicza gospodarza z Ujazdu, uznano za marnotrawcę.

Jasło 19 października 1881.

(7978 2—3) L. 4764.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Ludwika Goldberga 7 zł. 60 ct., w drodze egzekucyi przez publiczną licytację sprzedane będą 4 kawałki gruntu dłużnika Jędrzeja Hulboja własne w Rajczy położone w trzech terminach 28go listopada, 28go grudnia 1881 i 30go stycznia 1882, każdym razem o godzinie 10tej rano w biurze sędziego powiatowego w Miłowie. Cena wywołania 88 zł., wadyum 8 zł. Miłówka dnia 29 września 1881.

(7993 2—3) E d y k t.

L. 2714. W tut. sądzie odbędzie się w dniu 24 listopada 1881 o godzinie 10tej rano za jakąkolwiek cenę egzekucyjną licytacja realności 1. 8 w Weissenbergu jak Dom. III pag. 19 i 20 n. 2 i 3 haer. Jana i Magdaleny Missler własnej na rzecz c. k. uprzyw. galic. akc. banku hipot. pto 41 zł. 40 ct., 41 zł. 40 ct. i 793 zł. 7 ct. w. a. z pn.

Cena wywoławcza 2250 zł., wadyum 112 zł. 50 ct.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny wolno w registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Gródek dnia 10 czerwca 1881.

(7995 2—3) Obwieszczenie.

L. 5411. C. k. Sąd powiatowy w Miłowie ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy 400 zł. z pn., na rzecz wierzycieli Jana i Anny Fiedorów odbędzie się przymusowa sprzedaż realności gruntowej pod Nk. 318 w Kameszniczy położonej, Jana Fiedora własnej w trzech terminach t. j. dnia 16go grudnia 1881, dnia 17go stycznia i dnia 21go lutego 1882.

Wadyum wynosi 10 proc. ceny wywoławczej 980 zł. wynoszącej.

Reszta warunków w registraturzesądowej. Miłówka dnia 15 października 1881.

(7986 2—3) E d y k t.

L. 5571. Dla Józefa Szatkowskiego, z życia i miejsca pobytu nieznanego, przeciw któremu Teodor Szopiński wniósł w sądzie tutejszym pozew o zapłatę 160 zł. z pn., na który rozprawę sumaryczną na 22 listopada 1881 o godzinie 9tej rano wyznaczono, ustanawia się kuratorem pana dra Jana Gawła adwokata w Sanoku i wzywa się Józefa Szatkowskiego, by temuż kuratorowi udzielił informację, lub innego zastępcę dla siebie ustanowił.

C. k. Sąd powiatowy.

Sanok dnia 30 sierpnia 1881.

(7992 2—3) Obwieszczenie.

L. 13703. Celem zabezpieczenia żywności dla więźniów c. k. Sądu powiatowego w Brodach na rok 1882, odbędzie się w tym sądzie dnia 28 listopada 1881 o godzinie 10 rano publiczna licytacja, przy której podane będą następujące ceny wywoławcze:

- a) porcja chleba razowego 560 gramów wagi po 5 ct.,
- b) porcja ciepłej strawy po 5 ct.,
- c) porcja czysta dyetowa po 3 ct.,
- d) cała porcja szpitalna po 23 ct.,
- e) ówierz porcji szpitalnej po 8 ct.,
- f) trzecia część porcji szpitalnej po 11 ct.,
- g) połowa porcji szpitalnej po 16 ct.,
- h) porcja zupełnie dyetowa po 7 ct.,

z 5 proc. opustem od całego wikt.

Wadyum wynosi 250 zł.

Brody dnia 12 listopada 1881.

(7996 2—3) L. 4759.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Jana Polata 363 zł., w drodze egzekucyi przez publiczną licytację sprzedane będzie realność pod l. 306 w Kameszniczy, do dłużnika Józefa Grenia należ ca, w trzech terminach 20go grudnia 1881, 30go stycznia i 23go lutego 1882, każdym razem o godzinie 10tej rano w biurze sędziego powiatowego w Miłowie.

Cena wywołania 385 zł. wadyum 39 zł. Miłówka 22 sierpnia 1881.

(8002 2—3) Obwieszczenie.

L. 14280. C. k. Sąd powiatowy zawiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Abrahama Weglera, że przeciw nim wniosła Maryam Bernhof pozew, pod dniem 24go października 1881 do l. 14280 o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. k. 67 miasto w Stryu sumy 455 zł., a właścicieli sumy 1383 zł. w. a., że na ten pozew termin do ustnej rozprawy, na dzień 6 grudnia 1881 o godzinie 9tej rano naznaczono i kuratorem tychże p. adw. Błońskiego ustanowiono, wzywa się zatem pozowanych aby temuż kuratorowi przed terminem potrzebne środki do odrony dostarczyli, lub innego zastępcę sądowi wymienili.

Stryj dnia 24 października 1881.

(7892 2—3) E d y k t.

L. 9739. C. k. Sąd obwodowy w Przemyśle uwiadamia Annę z ks. Woronieckich z m. Paszkowską, Antoninę z Jaruntowskich Jaruntowską, Leibe Offena, Felicyę z Jaruntowskich Uniatycką i Tytusa Jaruntowskiego z życia i miejsca pobytu nieznanych, tudzież spadkobierców ich, z imienia z życia i miejsca pobytu nieznanych, że c. k. Prokuratora Skarbu imieniem fundacyi stypendyjnej ks. Antoniego Sutorskiego i miejscowego funduszu szkolnego w Drohobyczce

przeciw nim o ekstabulację 577 dukat holenderskich i 3 zł. 9 kr m. k. ze stanu biernego 12/70 części dóbr Drohobyczka, Huta Drohobyczka i ciała tabularnego „Szkolne Drohobyckie“ pozew wytoczyła, na co uchwała z dnia dzisiejszego do l. 9739 pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 90 dni po lecono.

Oraz postanowił Sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie p. adw. Dr. Władysława Czajkowskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Wilhelma Rozenbacha i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawili, inaczej skutki zaniebdania sami sobie przypisać będą musieli. Przemyśl dnia 28 września 1881.

(7891 2—3) E d y k t.

L. 9744. C. k. Sąd obwodowy w Przemyśle uwiadamia Ksawerego i Dominika Jaruntowskich z życia i miejsca pobytu nieznanych, że c. k. Prokuratora Skarbu imieniem fundacyi stypendyjnej ks. Antoniego Sutorskiego i miejscowego funduszu szkolnego w Drohobyczce przeciw nim o ekstabulację prawa zastawu dla trzech letniej dzierżawy dóbr względnie części dóbr Drohobyczka wraz z podcięzarem Part. now. 14 pag. 146 n. 1 on. ze stanu biernego 12/70 części dóbr Drohobyczka, i ciała tabularnego „Szkolne Drohobyckie“ pozew wytoczyła, na co uchwała z dnia dzisiejszego do l. 9744. pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 90 dni po lecono.

Oraz postanowił sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie pana adw. Dr. Władysława Czajkowskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Wilhelma Rosenbacha, i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawili, inaczej skutki zaniebdania sami sobie przypisać będą musieli. Przemyśl dnia 28 września 1881.

(7944 2—3) Obwieszczenie.

L. 4405. W dniu 26 stycznia 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod Nk. 500 w Staremiście położonej dłużników Maryi i Grzegorza Boreckich własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 300 zł. w. a. z pn., o godzinie 10tej przed południem z tem, że na powyższym terminie realność ta także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 600 zł., wadyum wynosi 10 p. c.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Staremiasto dnia 27 września 1881.

(8000 2—3) Obwieszczenie.

L. 14283. C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Petroneli Dziegdiowskiej, że Marjem Bernhof wniosła przeciw nim pod dniem 24 października 1881 do l. 14283 pozew o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. k. 67 miasto w Stryju sumy 26 zł. 24 ct. w. a., na który termin na dzień 6 grudnia 1881 o godzinie 9 rano naznaczono, i dla tychże kuratorem ad actum p. adw. Błońskiego ustanowiono, i wzywa się pozowanych aby temuż kuratorowi potrzebne środki do obrony dostarczyli lub innego zastępcę sądowi wymienili.

Stryj dnia 24 października 1881.

(7957 2—3) E d y k t.

L. 12269. Sokalski c. k. Sąd powiatowy wzywa z miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobierców Idla Trachtenberga zmarłego bez ostatniej woli rozporządzenia dnia 25 grudnia 1868, Peole i Herscha Trachtenbergów, ażeby w przeciągu roku w tutejszym sądzie wnieśli deklarację do spadku, inaczej spadek tylko ze zgłaszającymi się i kuratorem dla nich ustanowionym dr. Filipowskim przeprowadzonym zostanie.

Sokal dnia 29 października 1881.

(7946 2—3) E d y k t.

L. 9247. C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelskości Gerszona Josia Grimmerga przeciw Maciejowi i Annie Winiarskim w kwocie 5 zł. 40 ct. wywalczonej odbędzie się przy terminach dnia 19 grudnia 1881, 20 stycznia i 20 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze VI przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 70 w Kołomyi położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużników własnej. Cena wywołania wynosi 470 zł., wadyum 47 zł. a. w. Dla nieznanych sądowi wierzycieli ustanowiono kuratorem adwokata dra Rascha w Kołomyi, akt oszacowania i warunki licytacyi mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

Kołomyja dnia 27 października 1881.

(8007 2—3) Obwieszczenie.

L. 25325. C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na dniu 24 listopada 1881 odbędzie się rozprawę konkurencyjną za pomocą pisemnych ofert, celem obsadzenia opróżnionej hurtownej sprzedaży tytoniu i stempli w Podwoleczyskach, czyli raczej w Zadniszówce.

Pisemne oferty, w wadyum 150 zł. zaopatrzone można wnieść aż do powyższego dnia

do naczelnika powiatowej Dyrekcji skarbu w Tarnopolu.

Wykaz obrotu materyałów tytoniowych i stemplowych, tudzież dochodu z tej hurtowni, niemniej też bliższe warunki licytacyi można przejrzeć w tejże Dyrekcji.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Tarnopol dnia 9 listopada 1881.

(7950 2—3) E d y k t.

L. 3. W sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Krakowie przeciw Kazimierzowi Nowakowi o 200 zł. z pn., odbędzie się w budynku sądowym w dniach 15 grudnia 1881, 17 stycznia i 14 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod n. 67 w Górcie położonej.

Cena wywołania 1020 zł., wadyum 102 zł. Reszta warunków w sądzie do przejżenia.

C. k. Sąd powiatowy.

Chrzanów dnia 30 maja 1881.

(7783 2—3) E d y k t.

31. 25121. Vom f. f. Bezirks-Gerichte in Drohobycz wird hiemit bekannt gegeben, daß in der Executions-Angelegenheit des Hersch Chajes gegen Abraham Szija Leitener pto 150 fl. 5 W. S. R. G. zur Hereinbringung obiger Forderung die exekutive Feilbietung des biefer Forderung zur Hypothek dienenden bereits exekutiv gepfändeten dem Abraham Szija Leitener ut. dom. cis. T. III p. 120 n. h. 11 gehörigen Realitätsanteils CN. 163 Stot in Drohobycz zu Gunsten des Hersch Chajes unter den mit hiergerichtlichen Befcheiden vom 9 Mai 1880 fl. 8563 und vom 9 October 1880 fl. 23489 festgestellten Feilbietungsbedingungen bei dem auf den 6 Dezember 1881 um 10 Uhr 3 M. im B. R. VI. neuerlich anberaumten dritten Termine bewilligt wurde.

Zum Ausrufspreise dieses Realitätsanteils wird dessen Schätzungswert im Betrage 943 fl. 56 fr. 5 W. bestimmt.

Das vor Beginn der Auktion im Baaren oder in der nach dem letzten Courswerte berechneten Staatsobligationen zu erlegenden Badium beträgt 10 Prozent des Schätzungswertes.

Beim obigen Termine wird der gedachte Realitätsanteil auch unter dem Schätzungswerte um was immer für einen Preis veräußert werden.

Der Schätzungsakt, die Tabularentratte und die weiteren Auktionsbedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden sämtliche Interessenten und alle diejenigen Gläubiger, welche erst nach dem 20 Jänner 1880 bindliche Rechte auf die schuldnerischen Realitätsanteile sub CN. 163 Stadt Drohobycz erworben sollten, ferner denen diesen Feilbietungsbeide oder die weiteren in dieser Angelegenheit zu erlassenden Befehle aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnten zu Händen des vom Amtswegen bestellten Curators Hr. Adv. Dr. Gelehrter und durch Offite verständigt.

Vom dem f. f. Bezirks-Gerichte

Drohobycz, 22 October 1881.

(8006 2—3) Obwieszczenie.

L. 2189. Celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 95 zł. 92 ct. a. w. z pn., odbędzie się ponowna publiczna sprzedaż realności pod l. 102/12 w Świątkowej wielkiej położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej do dłużników Ewy i Iwana Dziadyk należące j, w sądzie tutejszym w dniach 29 listopada, 27 grudnia 1881 i 27 stycznia 1882, każdym razem o 10 godzinie rano, a przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej, lub za cenę szacunkową, przy trzecim terminie nawet niżej tej ceny sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 150 zł., wadyum 15 zł. a. w. Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawnego opisanie, można w tus. registraturze przejrzeć.

Zmigród dnia 6 października 1881.

(8005 2—3) Obwieszczenie.

L. 5479. C. k. Sąd powiatowy zawiadamia, że w celu rozdzielienia współwłasności realności pod l. 42 w Wieliczce wykazem hipotecznym 42 objęta w dniach 21 listopada i 22 grudnia 1881 o godz. 10 przed południem przez publiczną licytację sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 2000 zł., zakład 200 zł. Realność ta sprzedaną będzie bez ewikcyi na pierwszym terminie za cenę wywołania lub wyższą, na drugim terminie także niżej tej ceny.

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przeglądać w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Wieliczka dnia 10 października 1881.

(7998 2—3) Obwieszczenie.

L. 2990. C. k. Sąd powiatowy w Przemyśle podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 3500 zł. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod n. k. 219 w Przemyśle położonej, dłużnika Mojżesza Golda własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 1 grudnia 1881,

2 stycznia i 3 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę szacunkową 5100 zł. a. w. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 510 zł. a. w. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Przemyśl dnia 20 września 1881.

(8004 2—3) Obwieszczenie.

L. 3854. W Sądzie tutejszym odbędzie się 19 grudnia 1881 o godzinie 10 rano ponowna egzekucyjna sprzedaż realności pod n. 46 w Pawli Slemieńskiej, składającej się z 4 morgów gruntu i zabudowań Wojciecha Wiewióry i leżącej masy spadkowej R-giny Wiewiórowej własnej niehipotecznej za lub niżej ceny szacunkowej.

Cena szacunkowa stanowi 215 zł., wadyum 21 zł. Resztę warunków przeglądać można w tutejszej registraturze.

Slemień dnia 30 września 1881.

(7893 2—3) E d y k t.

L. 9741. C. k. Sąd obwodowy w Przemyśle uwiadamia Annę z Rościszewskich ks. Woroniecką 2 słu bu Kopaczynską, Stanisława Kopaczynskiego, Antoninę Kopaczynską rzekomo zamężną Baranowską, Waleryę Rościszewską rzekomo zam. Kisielewską, Annę ks. Woroniecką zam. Paszkowską, Augustę ks. Woroniecką, Franciszkę ks. Woroniecką, Pelagję ks. Woroniecką zam. Jaruntowską i Filipa Zygmunta Stanisława 3 im. Mochnackiego z życia i miejsca pobytu nieznanych, tudzież spadkobierców ich z imienia życia i miejsca pobytu nieznanych, że c. k. Prokuratora skarbu imieniem fundacyi stypendyjnej ks. Antoniego Sutorskiego i miejscowego funduszu szkolnego w Drohobyczce przeciw nim o ekstabulację wi-rytelskości połowy czynszu dzierżawnego za rok 1820 w kwocie 900 duk. hol. z 4pr. odsetkami i połowy sum 35 zł. 37 kr. i 23 zł. mk. z podcięzarem 706 duk. i 537 zł. 33 kr. mk. ze stanu biernego 12/70 części dóbr Drohobyczka, i ciała tabularnego „Szkolne Drohobyckie“ pozew wytoczyła na co uchwała z dnia dzisiejszego do l. 9741 pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 90 dni po lecono.

Oraz postanowił c. k. sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie p. adw. Dra Władysława Czajkowskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Wilhelma Rosenbacha i poleca pozwanym, ażeby, co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawili, inaczej skutki zaniebdania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl dnia 28 września 1881.

(7897 2—3) E d y k t.

L. 9742. C. k. Sąd obwodowy w Przemyśle uwiadamia Annę z Rościszewskich ks. Woroniecką 2 słu bu Kopaczynską Stanisława Kopaczynskiego, Antoninę Kopaczynską, rzekomo zamężną Baranowską, Waleryę Rościszewską rz. komo zamężną Kisielewską, Annę ks. Woroniecką zamężną Paszkowską, Augustę ks. Woroniecką, Franciszkę ks. Woroniecką, Pelagję ks. Woroniecką zam. Jaruntowską i Filipa Zygmunta Stanisława 3 im. Mochnackiego z życia i miej. pobytu nieznanych tudzież spadkobierców ich z im. życia i miejsca pobytu nieznanych, że c. k. Prokuratora Skarbu imieniem fundacyi stypendyjnej ks. Antoniego Sutorskiego i miejscowego funduszu szkolnego w Drohobyczce przeciw nim o ekstabulację kwot. 900 duk. 35 zł. 37 kr. mk. i 23 zł. mk. i prawa żądania odszkodowania za zaniebdaną restaurację młynów w Pilźnie i Dulezówce i t. d. wraz z podcięzarem tj. sumami 706 duk. i 537 zł. 33 kr. mk. ze stanu biernego 12/70 części dóbr Drohobyczka i ciała tabularnego „Szkolne Drohobyckie“ pozew wytoczyła, na co uchwała z dnia dzisiejszego do l. 9742 pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 90 dni po lecono.

Oraz postanowił sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie p. adw. Dr. Władysława Czajkowskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Wilhelma Rosenbacha, i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawili, inaczej skutki zaniebdania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl dnia 28 września 1881.

(7994 2—3) E d y k t.

L. 986. Dnia 12 stycznia 1881 dnia 16 lutego 1882 i dnia 16 marca 1882, zawsze o godzinie 11 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż publiczna realności pod l. sp. 145 rep. 105 w Hucisku turzańskim położonej, a dłużników Michała i Katarzyny Romanów własnej na zaspokojenie wierzytelskości gal. zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 183 zł. 95 a. w. z pn.

Cena wywołania 500 zł. a. w.

Wadyum 50 zł. a. w.

Akt opisanie i oszacowanie i reszta warunków licytacyjnych złożone w tutejszej registraturze do przejżenia interesowanych.

C. k. Sąd powiatowy.

Łopatyn 30 września 1881.

(7870 3—3) **E d y k t.**

L. 24.788. Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że dozwala się na podstawie nakazu płatniczego z dnia 30go grudnia 1876 l. 21 833 na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w celu zaspokojenia resztującego kapitału 239 zł. 80 ct. w. a., z odsetkami po 12 pre. od 24 czerwca 1874 aż do rzeczywistej zapłaty bieżącymi, tudzież dalszym procentem zwłoki po 3 pre. od nieuiszczonych rat pożyczkowych, poczynając od dnia zapadłości każdej pojedynczej raty pożyczkowej aż do dnia rzeczywistej zapłaty kosztów 9 zł. 82 ct., poprzednio przyznanych i w kwocie 7 zł. 26 ct. w. a., obecnie przysługujących się, publiczną egzekucyjną sprzedaż realności w Bolechowcach pod l. k. 28/19 położonej, jak libri fund. Bolechowce Tom. I pag. 304, 305, 306, pos. 265, 266, 267 Mikołaja Dobosza własnej i w tym celu rozpisać się terminy na 30 listopada 1881, 12 stycznia 1882 i 15 lutego 1882 zawsze o godz. 9 rano w B. N. II.

Dla nieznanego wierzyciela ustanowiono kuratorem pana doktora Wolskiego adwokata w Drohobyczu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 500 zł., wadium 10 pre. tejże.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w tu sąd registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz 29 października 1881.

(7842 3—3) **E d y k t.** L. 1180.

Ogłoszenie konkursu.

C. k. Rada szkolna okręgowa ogłasza niniejszem konkurs na następujące posady: a na posadę nauczyciela starszego przy szkole wydziałowej męskiej w Tarnowie z płacą roczną 800 zł., do przedmiotów objętych grupą drugą.

b na trzy posady nauczycieli a względnie nauczycielek przy szkole 4-klasowej mieszanej w Tuchowie z płacą roczną 450 zł.

c na posadę nauczyciela przy szkole jednoklasowej w Kobierzynie z płacą roczną 300 zł., pomieszkaniem i ogrodem szkolnym.

d na posadę nauczyciela przy szkole jednoklasowej w Szynwałdzie z płacą roczną 300 zł. i pomieszkaniem.

Podania o te posady należy udokumentowane wykazem służbowym zaopatrzone mają być za pośrednictwem przedłożonych władz szkolnych wniesione do c. k. Rady szkolnej okręgowej tarnowskiej najdalej do końca grudnia b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Tarnów dnia 3 listopada 1881.

(7765 3—3) **E d y k t.**

L. 6417. W dniu 1 lutego 1882 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie licytacja realności wedle Dom III. pag. 49j Nr. 3 haer. Jana Jackowskiego własnej pod Nk. 109 w Busku w powiecie kamienieckim położonej celem zaspokojenia sumy 104 zł. w. a. z pn. na rzecz Jana Olshewskiego.

Cena wywołania 2000 zł. w. a.

Każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie złożyć jako wadium 10/00 ceny szacunkowej to jest 200 zł. w. a. w gotówce lub w listach zastawnych do lokowania kapitałów sierocińskich nadających się, wedle kursu ostatniej „Gazety Lwowskiej” ogłoszonego, lub też w książeczkach kasy oszczędności.

Nabywca obowiązany będzie ciężące na tej realności długi w miarę wysokości zaoferowanej ceny kupna na siebie przyjąć jeśli wierzycieli swych pieniędzy przed wypowiedzeniem przyjąć nie chcieli.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania tudzież ekstrakt tabularny przejrzeć można w tusadowej registraturze.

O tem zawiadamia się wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 27 stycznia 1879 jako dniu wydania wyciągu tabularnego na hipotekę powyższej realności weszli, lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsze wcześniej lub wcale doręczone być nie mogły do rąk ustanowionego kuratora c. k. Notariusza w Busku p. Jana Bosakowskiego i przez niniejszy edykt.

Z c. k. Sądu powiatowego

Busk 18 października 1881.

(7849 3—3) **E d y k t.**

L. 12162. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia nieobecne Mojżesza Leibe Rosena, że przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 476 zł. w. a. z pn. na rzecz K. Kieslera wydanym, i ustanowionemu dlań kuratorowi adw. dr. Fischlerowi z zastępstwem adw. dra. Katzenellenboga doręczonym został, któremu nieobecny swą informację udzielić lub innego pełnomocnika sądowi wskazać ma, inaczej zle skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Stanisławów dnia 2 listopada 1881.

(7787 3—3) **E d y k t.**

L. 11575. Sokalski c. k. Sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności masy konkursowej towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie w ilości 150 zł. przymusowy jawny przetarg należących do dłużników Iwana Kozaka i Kuby Tywoniuka, ciała hipotecznego nie stanowiących po 7 morgów 800 sążni kwadr. gruntu i z

zabudowań gospodarczych składających się, na 1250 zł. i 1450 zł. ocenionych realności, pod l. sp. 9 i 20 w Wojsławicach na dniu 24 stycznia, 20 lutego i 21 marca 1882 zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 125 i 145 zł., w pierwszym i drugim terminie nabyć można realności te każdą z osobna tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków, tudzież protokoły ocenienia i opisanie realności tych przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokal dnia 30 września 1881.

(7845 3—3) **E d y k t.**

L. 10162. C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje odośnie do tusadowej uchwały z dnia 21 lipca 1881 l. 6679 do wiadomości, że przy terminie w dn. 19 grudnia 1881 o godzinie 10 rano w biurze VI. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 291^{1/4} w Kołomyi pod następującymi warunkami ułatwiającymi.

1. Wadium obniża się z 10 procent na 5 procent ceny szacunkowej w kwocie 15333 zł. t. j. na kwotę 766 zł. 50 ct.

2. Do przeprowadzenia tej licytacji wyznacza się tylko jeden termin, przy którym rzeczona realność nawet niżej ceny szacunkowej, i w ogóle za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie.

3. Inne warunki w tusadowej uchwale z dnia 21 lipca 1881 l. 6679 wyszczególnione, pozostają niezmiennione.

Kołomyja dnia 27 października 1881.

(7878 3—3) **E d y k t.**

L. 25938. C. k. wyższy Sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz. pp. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Jana i Pawliny Mihalasiewiczów o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności tychże, która pod l. k. 36 par. bud. 1647 i par. grunt. 2737 i 2738 w Kołomyi w kołomyjskim powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej leży, z gruntu w objętości 1036^{1/4} sążni kwadratowych i znajdującego się na nim niewykończonego domu murowanego, z oficyn z drzewa zbudowanej, tudzież podwórca się składa, a na wschód z realnością Klementyny Kaweckiej, na południe z ulicą Franciszka Józefa dawniej zieloną, a na zachód z realnością Syssiego Oberländera i Mojżesza i Pesi Boxenhorn, tudzież z realnością Karola Piskozuba, na północ z potokiem Rydelowka graniczy, c. k. sąd obwodowy w Kołomyi projekt utworzyć się mającego ciała tabularnego wygotował, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przeznaczony być może a od dnia 15 listopada 1881 za księgę gruntową uważany będzie, równie oznajmia się, że od tego dnia poczynając nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyżej opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mając j tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione i uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a. na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciała hipotecznego, czyli też w inny sposób nastąpić ma.

b. już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej lub na jej częściach nabyli prawa zastawu służebności, lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia 15 lutego 1882 włącznie tem pewnie wniesli, ileż w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą. Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucja lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 4 października 1881.

(7770 3—3) **E d y k t.**

L. 24035. C. k. Sąd krajowy w Krakowie ustanawia w sporze wekslowym Hermana Uteschil przeciw Franciszce Kamińskiej o 2000 zł. dla niewiadomej z miejsca pobytu Franciszki Kamińskiej kuratora ad actum w osobie adw. dra. Leo z substytucją adw. dra.

Proppera i tymże poleca, aby obowiązki kuratorskie sumienie według ustawy wykonywali.

Kuratorowi ustanowionemu doręcza się uchwałę z dnia 24 czerwca 1881 l. 14639.

O czem się Franciszkę Kamińską zawiadamia.

Kraków dnia 7 października 1881.

(7772 3—3) **E d y k t.**

L. 9756. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi rozpisać ponownie w celu zaspokojenia kwoty 27926 zł. 17 ct. w. a. z pn. na rzecz c. k. uprz. galic. ake. banku hipotecznego we Lwowie przymusową licytację dóbr Krasnostawce w tabuli kraj. galic. wedle Dom 221 pag. 8 n. 17 haer. na imię Wej. Cecylii z Zuckerswertów Teodorowiczowej zapisanych, w obwodzie Kołomyjskim położonych, która w dwóch terminach t. j. dnia 19 grudnia 1881 i 20 stycznia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze VI pod warunkami w t. s. edykcje z dnia 25 września 1879 l. 7073 ogłoszonej w urzędowej Gazecie Lwowskiej Nr. 254, 255 i 256 z roku 1879 się odbędzie, wyszczególniając tylko, że cena wywołania wynosi 62020 zł., a wadium 6202 zł. w. a.

7872 3—3) **E d y k t.**

L. 827. Odośnie do edyktu z 16 lutego 1880 l. 652 ogłoszonego w Gazecie Lwowskiej Nr. 108 oznajmia się, że celem ułatwienia licytacyjnej sprzedaży realności Jana i Hafi Drimuszów l. k. 52, 62 w Pasicznej, na rzecz zał. kredy. włościańskiego pto 191 zł. 84 ct., na terminie 30 grudnia o 10 godz., znizono wadium na 20 zł i że sprzedaż także niżej wartości szacunkowej 400 zł. nastąpić może.

C. k. sąd powiatowy.

Nadwórna 15 października 1881.

(7953 3—3) **E d y k t.**

L. 713. C. k. Sąd powiatowy w Radłowie przeprowadzi w dniach 15 grudnia 1881, 19 stycznia i 22 lutego 1882, każdym razem o godzinie 10 rano publiczną sprzedaż realności Franciszka i Maryanny Dudów pod l. 323 w Borzęcinie własnej.

Cena szacunkowa 480 zł., wadium 48 zł. Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przejrzeć w registraturze.

Radłów dnia 28 grudnia 1880.

(7956 3—3) **E d y k t.**

L. 11249. Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Jakóba Horowitza w ilości 150 zł. z pn. przymusowy jawny przetarg należący do masy spadkowej Abrahama Horowitza na 4075 zł. ocenionej realności pod l. 1 i 58 w Sokalu na dzień 11 stycznia 1882 od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 203 zł. 75 ct. W tym terminie można nabyć realność tę nawet poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież protokół ocenienia realności tej przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokal dnia 1 października 1881.

(7865 3—3) **E d y k t.**

L. 4582. C. k. sąd powiatowy w Andrychowie ogłasza, iż celem ściągnięcia wierzytelności Jonasa Flachsiedera w kwocie 350 zł. z pn. dozwala się na przymusową publiczną ponowną sprzedaż realności pod lk. 12 w Inwałdzie położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej Maurycego Kriegera własnością będącej na koszt i niebezpieczeństwo wiarodolnej nabywczyni Teresy Skowronowej a do sprzedaży tej wyznacza się jeden termin w tutejszym sądzie na 12 grudnia 1881 o 9 rano.

Realność sprzedana będzie na terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania stanowi cena szacunkowa 461 zł.

Wadium wynosi 47.

Wrazie sprzedaży wyznacza się równocześnie termin do dodatkowego wykazania płynności i pie wśnienia wierzytelności na powyższej realności zabezpieczonych termin na dzień 16 stycznia 1882 o 9 rano na który wszystkich wierzycieli pod tym rygorem wraz z oryginalnymi dokumentami wzywa się iż w razie nielikwidowania dotychczas z nielikwidowanych wierzytelności domniemanie będzie że z ceny kupna zaspokojenia tych wierzytelności nie żądają.

Andrychów 15 września 1881.

(7933 3—3) **E d y k t.**

L. 22247. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25go lipca 1871 l. 96 dz. pp. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Pinkasa Pimslera o utworzenie nowego ciała tabularnego dla jego realności, która w mieście Kołomyi pod l. k. 285 m. a kat. 300/858 w Kołomyjskim powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej leży, z gruntu objętości 44 ^{1/2} kw. sążni i stojącego na nim domu murowanego i oficyn drewnianej się składa, a na wschód z realnością Dawida Spiegelmana, na południe, z realnością Josia Schustera, na zachód z ulicą krawiecką a na północ z realnością Mojżesza Mechla Tagera graniczy, c. k. sąd obwodowy w Kołomyi wygotował projekt utworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przeznaczony być może, a od dnia

1 listopada 1881 za księgę gruntową uważany będzie, równie oznajmia się, że od dnia tego poczynając, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyżej opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby

a. na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciała hipotecznego, czyli też w inny sposób nastąpić ma,

b. już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia ostatniego stycznia 1882 włącznie tem pewnie wniesli, ileż w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron, odnoszące się do tego prawa, do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucja lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsce nie ma.

Lwów dnia 6 września 1881.

(7927 3—3) **Obwieszczenie**

L. 9030. C. k. sąd powiatowy w Nisku przedsięwziął w dniach 19 grudnia 1881, 23 stycznia i 27 lutego 1882 każdym razem poczynając od godz. 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 67 w Pławie położonej protokołem de pres 16 maja 1871 l. 1699 zastawniczo opisanej i ciała hipotecznego niestanowiącej.

Zakład wynosi 30 zł. w. a. warunki licytacyjne i odośnie akta złożone w sądzie do przejrzania.

Nisko dnia 2 listopada 1881.

(7928 3—3) **E d y k t.**

L. 8715. W tutejszym sądzie wniósł Michał Kocoł pozew przeciw Michałowi i Maryannie Chamalom o 70 zł. 50 ct. w. a. skargą depr. 13go grudnia 1880 l. 9516, na skutek której termin do rozprawy sumarycznej na dzień 18 stycznia 1882 o 10tej godzinie z rana wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Michała i Maryanny Chamalów jest niewiadome, zatem na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowiono kuratora w osobie Jana Jedy-naka, z którym sprawa niniejsza w myśl przepisów ustawy sądowej przeprowadzona zostanie.

Wzywa się przeto Michała i Maryannę Chamalów, aby na powyżej wyznaczonym terminie albo osobiście się stawili, albo przedstawili tutejszemu sądowi pełnomocnika, aby udzielili kuratorowi potrzebnych do ich obrony dowodów, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać, by musieli.

Rozprzycie 28 października 1881.

(7954 3—3) **E d y k t.**

L. 4195. C. k. Sąd powiatowy w Radymnie przeprowadzi w dniach 13 grudnia 1881, 17 stycznia i 16 lutego 1882 zawsze o 10 godzinie rano egzekucyjną licytację połowy sumy 2000 zł. M. K. czyli 1050 zł. a. w. dla dłużnika Mendla Dominiza wedle dom. II. pag. 174 n. 3 on. na realności pod n. k. 36 w Radymnie ciężącej, na rzecz popierającego Mojżesza Rebhuna w celu zaspokojenia sumy 500 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 1050 zł., wadium 105 zł. a. w. Resztę warunków wolno przejrzeć w sądzie.

Radymno dnia 23 października 1881

(7931 3—3) **E d y k t.**

L. 42001. C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Józefa Ponceta z powodu dozwolonej uchwałą z dnia 17 maja 1879 l. 21477 na rzecz Izaka A. Ettingera intabulacji sumy 26000 zł. z pn. w stanie biernym sumy 63573 złr. na dobrach Uście zielone i Łuka ciężącej ustanowiony został kuratorem adwokat Dr. Zukotyński z substytucją adw. Dr. Balka.

Oczem uwiadamia się niniejszym edyktem Józefa Ponceta z wezwaniem, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebną udzielił informację lub innego ustanowił pełnomocnika i tegoż sądowi podał, gdyż inaczej skutki z zaniedbania tego sam sobie przypisze.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów d. 1 października 1881.

(7817 1-3) **E d y k t.**
L. 26518. C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 62 ordynacji konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Pinkusa Herzoga kupeca na Kaziemierzu w Krakowie, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordyn. konk. z d. 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana c. k. Radcę sądu krajowego Korytowskiego a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Władysława Wilkosa w Krakowie z substytucją pana adw. dr. Artura Leo w Krakowie.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 17go listopada 1881 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 12 stycznia 1882, w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacji konk., unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 15 lutego 1882, o godzinie 10tej z rana w biurze komisarsza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługują prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufaniu pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie, lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarsza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostają.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem co do układow z wierzycielami.

Kraków 2 listopada 1881

(7945 1-3) **E d y k t.**
L. 27178. C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 62 ordynacji konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek firmy „Kops et Lustig“ jako też jawnych spółników Saula Kopsa i Saula Lustiga a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordyn. konk. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana c. k. adjunkta sądowego Szybałskiego a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Starzewskiego z substytucją pana adw. dr. Schöna.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 6 grudnia 1881 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 11 stycznia 1882, w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacji konk., unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili a na terminie na dzień 7 lutego 1882 o godzinie 10 z rana w biurze komisarsza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni przysługują prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufaniu pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarsza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostają.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony, jest

zarazem terminem co do układow z wierzycielami.

Kraków 10 listopada 1881.

(8042 1-3) **E d y k t.**

L. 9596.

Ogłoszenie konkursu.
Celem obsadzenia opróżnionej posady prowadzącego księgi metrykalne izraelskie w okręgu metrykalnym Skalskim rozpisuje się konkurs do 31 grudnia 1881.

Ubiegający się o tę posadę winien wnieść do tutejszego c. k. Starostwa prośbę własnoręcznie przez siebie pisaną, w której ma wykazać dokumentami rodzaj zatrudnienia i stopień wykształcenia swego i dokładną znajomość języków krajowych.

Rzeczona posada powierzona będzie tylko godnemu zaufania obywatelowi państwa Austriackiego, wyznania mojżeszowego z mieszkaniem w Skalskim i zajmującemu się zatrudnieniem, które by go nie zmuszało wyjechać się częściej z miejsca zamieszkania.

Skatka dnia 28 października 1881.

(8017 1-3) **E d y k t.**

L. 12589. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach podaje do powszechnej wiadomości, że w dniach 19 grudnia 1881, 23 stycznia i 20 lutego 1882, odbędzie się w gmachu sądowym o godzinie 10 rano, przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 46 subr. 39 w Rzepienniku biskupim położonej, wedle wyk. hip. l. 46, dłużników Ludwika Mruka i Katarzyny z Osików Mrukowej własnej na zaspokojenie dwunastu rat po 12 zł. z pn. i kapitału 126 zł. 84 ct. z pn. Zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie dłużnych.

Cena wywołania wynosi 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Akt opisania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przejrzeć w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się publiczność oraz wierzycieli, którzyby po dniu 20 stycznia 1881 do hipoteki weszli, lub którymby reżolucya licytacji pozwalająca doręzoną być nie mogła przez kuratora adwokata Dr. Steczkowskiego.

C. k. sąd powiatowy.
Gorlice dnia 24 października 1881.

E d y k t.

L. 12589. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Marcina Mruka i Ludwika Mruka, że wskutek podania zakładu kredytowego włośc. we Lwowie de pres. 7 marca 1881 l. 3371 o dozwolenie egzekucyi licytacji ich realności pod l. k. 46 w Rzepienniku biskupim położonej na satysfakcyę dwunastu rat po 12 zł. i resztującego kapitału 126 zł. 84 ct. z pn. ustanowiono dla nich kuratorem adw. Dr. Edwarda Zakowskiego, któremu obronę swych praw powierzyć lub innego pełnomocnika sądowi wskazać winni.

C. k. sąd powiatowy.
Gorlice dnia 24 października 1881.

(8022 1-3) **E d y k t.**

L. 7480. C. k. sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Reislę Unger, iż przeciw niej i Józefowi Unger wniosła Freida Baumenu pozw pto. 50 zł. w. a. z pn., który do rozprawy drobiazgowej w dniu 18 listopada 1881 o godzinie 9 rano odbyć się mającej zadekretowano i w tej sprawie dla niej Sebastjana Kałamarza z Łańcucha kuratorem ustanowiono.

Wzywa się tedy Reislę Unger, aby prz d powyższym terminem środków dowodowych swemu kuratorowi dostarczyła lub sobie innego zastępcę obrała, w przeciwnym razie skutki zle ztąd wynikły sama sobie przypisać będzie musiała.

Łańcut dnia 22 września 1881.

(8023 1-3) **E d y k t.**

L. 5954. C. k. sąd powiatowy w Mościskach podaje do ogólnej wiadomości, że na dniu 7 grudnia 1881 jako na pierwszym na dniu 19 stycznia 1882 jako na drugim, każdym razem o godzinie 11 przed południem odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. k. 66 w Małnowie położonej do Gedalego Wittmann należącej na zaspokojenie pretensyi Herscha Katz z Krakowa w kwocie 310 zł. z pn. zdołowanie, że na tych terminach realność ta tylko po wyżej lub za cenę szacunkową sprzedaną zostanie wraz z nie sprzedaną wyznacza się termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 22 lutego 1882.

Cena szacunkowa i wywołalna wynosi 250 zł. w. a.

Zakład 25 zł.

Warunki licytacji, tudzież protokół zastawniczego opisanja i oszacowania przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mościska 29 października 1881.

(8027 1-3) **E d y k t.**

L. 5985. C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu otworzył konkurs do majątku Kalmana Perlsteina, kramarza towarów bławatnych w Nowym Sączu.

Komisarzem konkursu zamianował c. k. adjunkta sądu obwodowego w Nowym Sączu Ludwika Miskygo, tymczasowym zarządcą dra Schornsteina adwokata w Nowym Sączu, termin do wyboru zarządcy i wydziału wierzyciel. wyznaczył na 24 listopada, 1881 do

zgłoszeń do dnia 7 grudnia 1881, a do likwidacyi i wolnego wyboru zarządcy oraz wydziału wierzycieli na 29 grudnia 1881 o godzinie 9 rano, a wszystkich wierzycieli konkursowych wzywa się, aby wnieśli i likwidowali swoje pretensje co do należności i stopnia, chociaż by o takowe spór był w toku. Wierzyciele, którzy staną na terminie 24 listopada 1881 powinni złożyć dokumenta wykazujące ich pretensje. Dalsze ogłoszenia w tym konkursie zamieści się w Gazecie lwowskiej.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz dnia 3 listopada 1881.

(7881 1-2) **A u s z a n g.** 3. 9374.

Aus der in der „Gazeta Lwowska“ und in dem Czernowitzer Zeitung veröffentlichten Kundmachung wegen Steigerung fertiger Schafwoll-Monturs-Erfordernisse für das f. f. Heer für das Jahr 1883.

Das f. f. Reichs-Kriegs-Ministerium beauftragt den Bedarf an fertigen Monturs- und Material-Erfordernissen aus Schafwolle für das f. f. Heer vom Jahre 1883 an im Wege der Privat-Industrie durch Groß-Unternehmer (Consortien) zu beschaffen.

Der Gegenstand und die Menge des Bedarfs erscheint in den Vertrags-Entwürfen angeführt, welche bei den Handels- und Gewerbe-Kammern, bei der f. f. Militär-Intendantz zu Lemberg und im Monturs-Filial-Depot zu Jaroslau zur Einsicht aufliegen.

Die gehörig abgestimmten Offerte sind unmittelbar dem f. f. Reichs-Kriegs-Ministerium zu überreichen, und haben daselbst bis längstens 16 Jänner 1882, 12 Uhr Mittags einzufragen. R. f. Militär-Intendantz zu Lemberg.

(8029 1-3) **D y e t a r y u s z** L. 99.

obznajomiony najzupełniej z manipulacyą sądową posi dający dobry koncept znajduje natychmiast umieszczenie przy c. k. sądzie powiatowym w Gwoźdźcu.

Informacja co do płacy miesięcznej udzielił eksp. dyt.

Drelichowski.

(8025 1-3) **E d y k t.**

L. 10106. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzycielności banku hipotecznego we Lwowie w resztującej kwocie 2373 zł. w. a. 60 ct. w. a. odbędzie się przy trzech terminach tj. dnia 12 grudnia 1881, 16 stycznia i 17 lutego 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze VI przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 462¹/₄ w Ko-

łomyi na dworniańskim przedmieściu położonej, wedle Dom. III. pag. 212 n. 8 haer., dłużnika Dawida Wolfa własnej.

Jako cenę wywołania ustanawia się wartość realności przy udzieleniu pożyczki bankowej w sumie 5500 zł. w a. przyjętą.

Wadyum wynosi 550 zł.

Gdyby realność ta przy powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej sprzedana nie została, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 17 lutego 1882 o godzinie 4 po południu w biurze VI.

Dla niewiadomych sądowi wierzycieli, dla tych, którymby uchwała niniejsza, lub późniejsza z jakiegokolwiek powodu doręczonymi być nie mogły, jakoteż dla tych, którzy po dniu 10 września 1881 j. k. do dnia wydania wyciągu tabularnego, prawo rzeczowe do sprzedać się mającej realności uzyskały, ustanawia się kuratorem adw. Dr. Zakrzewskiego i temuż uchwałę niniejszą się doręcza.

Inne warunki licytacyjne i wyciąg tabularny mogą być w t. s. registraturze przejezanymi lub odpisanymi.

Kołołomya dnia 27 października 1881.

Doniesienie prywatne.

Kucharki (każdego czasu dostarczyć może Biuro wywiadowcze **J. BIR-KLEGO** we Lwowie, Rynek l. 26. 1 piętro. (7939 1-4)

10% niżej cen fabrycznych nabyć można z najlepszych fabryk

fortepiany i pianina

w składzie fortepianów

JANA BALKO

we Lwowie (5752 26-30)

przy ulicy Karola Ludwika l. 7.

Ogłoszenie licytacji.

(7963 1-4)

Galicyjski

Zakład zastawniczy i kredytowy

LWÓW ulica Teatralna, w gmachu Teatralnym,

podaje do powszechnej wiadomości, że zapadłe w dniu 30 września 1881 r. zastawy, a mianowicie: przedmioty złote, srebrne i drogie kamienie, towary łokciowe, futra, suknie, bieliznę i inne przedmioty w dniach 12, 13 i 14 grudnia 1881 r. w godzinach zwykłych urzędowych przez publiczną licytację w myśl §. 19, 20, 24, 26 i 27 regulaminu najwięcej dającemu za gotówkę sprzedane zostaną.

Uprasza się zarazem właścicieli kwitów zapadłych o podjęcie nadwyżek.

Lwów, dnia 12 listopada 1881.

Ces. król. uprzyw.

galic. akcyjny Bank hipoteczny

we Lwowie

wydaje od dnia 1 stycznia 1881 począwszy

ASYGNATY KASOWE

3 procentowe, płatne w **30** dni po wypowiedzeniu,

4 " " " **60** " " "

Wszystkie znajdujące się jeszcze w obiegu 4¹/₂ procentowe Asygnaty kasowe z 60-dniowym wypowiedzeniem, będą oprocentowane począwszy od dnia 1 Marca 1881 tylko po 4% z zatrzymaniem dotychczasowego terminu wypowiedzenia.

Lwów stycznia 1881.

DYREKCJA.

(Przedruk nie będzie płacony)

(3931 7-?)

Cukiernia

z wszelkimi zapasami, ca-
łem urządzeniem mieszkal-
nem, jest z wolnej ręki pod
korzystnymi warunkami do
sprzedania w Jarosławiu. (7689 2-3)

Ludwik Bogdanowicz.

PRACOWNIA sukien i okryć damskich

ORAZ

**Zakład
nanki kroju i szycia bielizny
J. Jurkiewicz**
ul. Halicka 1. 44 na dole.

Przyjmuje szycie na maszynie, hafty, obszy-
wanie dziuręk oraz naprawę bielizny, jako to:
wstawianie przodków, rękawów, itd., po nader
niskich cenach. (7568 5-6)

Poszukuje się paniątek do nauki kro-
ju, rozpoczynającej się 1 listopada.

Przez całą zimę ciągle świeże

Kalafiory włoskie w dużych, pięknych różach

po 80 ct. kilogram

poleca handel

St. Markiewicz

we LWOWIE w Rynku 1. 42.

(7497 4-?)

Ogłoszenie.

Do sprzedania 6 buhajków. rasy
szwajcarskiej Simental i Moutefon. Bliższe
szczegóły udzieli: Zarząd dóbr w Bilce
szlacheckiej, poczta Gaje. (796 3-3)

Sezon 1881/82.

Zupełnie świeży transport
Chińsko - rosyjskiej

HERBATY

zbioru majowego

(5880 30-?)

poleca

Handel

Karola Bałtabana

we LWOWIE

1/2 kło. Congo cesarskiej	zł. 2.-
1/2 " Familijnej	3.-
1/2 " Melang de Moskau	4.-
1/2 " Imperial białokwiecist.	5.-
1/2 " najlepszego proszku	1.40
1 but. Rumu staro-bremskiego	1.40
1 " Rumu Jamaika wyśmien.	1.10
1 " Cognacu starego	2.50
1/2 kilo. angielskich ciast do herbaty	1.20

Alberty L. Czyńskiego z Jarosławia

Laskawe zlecenia odwrotną pocztą.

Słowo o używaniu pościeli

do uwzględnienia dla gospodyń domowych, hotelów
i dla wszystkich, którzy na zdrowej pościeli sypiać chcą.
Tylko sucha, ciepła i świeża pościel jest przy-
jemną i do sypiania przez lekarzy zalecaną. Pościel,
napęczniona słoną, staniem lub inną materą roślinną,
staje się po krótkim używaniu wilgotną, a zatem dla
zdrowia szkodliwą. Polecamy przeto w celu uniknięcia
tej wielkiej niedogodności nasze wyborne, eleganckie
i wielkie, prawdziwie arabskie włościenie koł-
skiem napęczniane (7650 1-?)

materace

obejgnięte najwyborniejszym ewylichem 185 centm.
długie a 90 centm. szerokie, po bardzo niskiej cenie
18 zł. od sztuki. Zlecenia skutecznie naj-
ścisłej za przesłaniem należytości lub za pobraniem.

J. Bugányi et Comp.
Wiedeń, Weissgärber, Krieglbergasse.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

CZYTELNIA

Karola WILDA
we Lwowie

otwartą jest napowrót bez przerwy

(pod kontrolą c. k. sądu i zarządu masy)
i pod warunkami od dawna znanymi, bardzo przy-
stępnymi. (7367 4-6)

Książki polskie, francuskie, niemieckie
i angielskie, wymieniane można codziennie (z wyjąt-
kiem niedziel) od 9tej do 12 i od 2 do 7mej.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

OSTA WYMIENIEK

Książki i Tętno

Mydło IXORA

ED. PINAUD

37, BOULEVARD DE STRASBOURG, 37

PARIS

Mydło Ixora nie tylko się zaleca
wykwintnym i trwałym zapachem,
ale nadto posiada szczerliwą wia-
sność spęczniania zmarszczek.

Łagodzi i biele powłokę ciała i
nadaje jej połysk młodzieńczy. Bez
przesady utrzymujemy, że mydło
nie posiada równego sobie.

Marony

Netto 4¹/₁₀ kło. dużych złr. 1.90

4¹/₁₀ " średnich złr. 1.70

Powidła

" 4¹/₁₀ kło. najlepszy gatunek . . . złr. 2.-

" 4¹/₁₀ " średni złr. 1.70

Śliwki suszone

" 4¹/₁₀ kło. wyborne złr. 2.25

" 4¹/₁₀ " doskonałe złr. 2.10

Orzechy

" 4¹/₁₀ kło. włoskie duże złr. 2.10

" 4¹/₁₀ " średnie złr. 1.80

" 4¹/₁₀ " laskowe włoskie duże . . . złr. 2.90

Karafioly

" 2 stk. = 4 kło. z opakowaniem . złr. 1.60

" 3 do 4 = 4 kło. " złr. 1.80

Migdały

" 4¹/₁₀ kło. słodkie wyborne . . . złr. 6.20

Daktyle

" 4 kło. aleksandryjskie złr. 3.80

Winogrona

podług możliwości 4¹/₁₀ kło. od 2.70 do 3 złr.

Marmulada Morelowa

Netto 3¹/₁₀ kło. z opakowaniem fran. . złr. 6.50

" 1 " nie frankowane złr. 1.80

Towary niekonwencyjne nazad przyjmuję.

Cennik na żądanie wysyłam.

Tomasz Gurowicz

Budapeszt. (7937 2-15)

William Lassona „Hair-Elixir“

zajmuje niezaprzeczenie pierwsze miejsce pomiędzy wszystkimi dotąd
na wzmacnianie i porost włosów zalecanymi środkami.

Nie posiada on wprawdzie tej własności, aby na miejscach, gdzie już żadnych
nie ma korzeni, nowe włosy wytwarzać (gdyż środek taki nie istnieje, chociaż
to już niejednokrotnie o wielu innych tynkturach mylnie w dziennikach donoszo-
no), jednakże wzmacnia on skórę i korzenie o tyle i w ten sposób, że wy-
padanie włosów w bardzo krótkim czasie ustaje i z korzeni, jak długo tylko takowe
zupnie jeszcze nieobumarły, nowy włos wytwarza jak to już wielokrotnie
praktycznie stwierdzono.

Na barwę włosów środek ten nie ma żadnego wpływu i nie zawiera żadnych
zdrówi szkodliwych składników. — WYŁĄCZNA sprzedaż na Lwów w głównym maga-
zynie perfumeryj pana IGNACEGO JAHLA, Plac Maryacki, Hotel Langa.

William Lasson, Londyn, Paryż & Berlin.

Płeć.

Jednym z głównych warunków piękności jest płeć. Nawet mniej fo-
remna twarz może nas zachwycić, jeżeli znajdziemy płeć bez zarzutu.
Ale także regularniejsza piękność dopiero wtedy zasługuje sobie na
pochwałę, jeżeli będzie czystą, lśniąca, i młodo świeżą płeć. Licz-
na ilość pań nie może mieć pretensji do piękności, jeżeli płeć ich
nie podtrzymuje. Ażeby sobie piękność i świeżość płeć aż do późnej sta-
rości zapewnić, należy używać, przez wielu znakomitych mężów, a to
pr. Pyelluch w Londynie, prof. Raspi, dr. Jüngera, dr. Rudnitz-
polecony, od 14 lat z udużycajnym skutkiem przez tysiące używa-
ny balsam brzozy **Lenglela**. Ten ulubiony ksmetyk
uzdrowia w skutek szkodliwego bielidla, namiętności, lub z powodu

innych przyczyn zbrzydłą płeć, a nawet w skutek ospy oszpecałą twarz przywraca
do zupełnej gładkości. Czynną zwiędłą i zeschłą skórę znowu świeżą i gładką i ad-
je jej przyjemny kolor, na co głównie starsze panie i panowie uwagę zwracają. Ze o-
prócz dr. **Lenglela balsamu brzozy** jest ma lepszego i niezawodniejszego środka na
upiększenie i konserwowanie twarzy, s wierzili ci, którzy takowego używali. Cena dła-
nusza złr. 50 ct. — W Lwowie do nabycia w apt. **Zygim. Ruckera** (2621 43-?)

Biuro wywiadowcze i ogłoszeń

J. Polńskiego

we Lwowie

ulica Karola Ludwika lic. 5

pośredniczy w kupnie i sprzedaży dóbr ziemskich, kamienie i re-
alności, tudzież przy dzierżawach, rekomenduje Nauczycieli domo-
wych, Guwernantki i Bony, Oficyalistów prywatnych wszelkich
kategorij, Rzemieślników dworskich, także wszelką

Służbę pokojową i kuchenną.

Przyjmuje ogłoszenia (inserty) do wszystkich krajowych i zagra-
nicznych dzienników, wyrabia wiza paszportów i t. d.

(7733 3-3)

!!!Cztery wielkie medale zasługi i list pochwalny!!!

Znakomite powodzenie i powszechne uznanie, jakie zyskały moje wyroby, zniewalają mnie do po-
dania do publicznej wiadomości, że

PILIPTON

włosom siwym i wypłowiłym po kilkukrotnym użyciu przywraca piękny, naturalny kolor. **Pilip-
ton** nie farbuje, lecz tylko odmładza włosy, które pod wpływem tego znakomitego środka odzys-
kują pierwotną barwę. **Cena flakonu 1 zł. 50 ct.**

W. A. LENTIN

najsilniejsze wypadanie włosów w przeciągu dwóch tygodni wstrzymuje, cebulki włosowe wzmacnia
i do wytwarzania i porostu włosów pobudza. Miejsca wyłysiałe nieprzedawnione pod działaniem
tego środka pokrywają się pięknym włosom.
Cały flakon 3 zł. Pół flakonu 1 zł. 60 ct.

Wody ateńska

używa się do skrapiania włosów, oprócz przyjemnego zapachu, zapobiega tworzeniu się łupieżu,
oczyszcza skórę i włosy. **Cena 50 ct.**

NIGRETINA

Po długim doświadczeniu udało się mi wynaleźć wyborny środek do natychmiastowego farbowania
włosów na trwałą i piękną kolor czarny lub ciemny; jest on zupełnie nieszkodliwy i w zastosowa-
niu bardzo prosty. **Cena 1 zł.**

Antilenttilia

usuwa piegi, opalenie słoneczne, plamy wątrobiane, nadaje twarzy białość,
delikatność i przejrzystość. **Cena 2 zł.**

WODA FIOŁKOWA

nieporównany środek, usuwa z twarzy przyszczy, liszaje, trędziki, pierzchnienie i łuszczenie się
skóry i wygładza zmarszczki i pory. Twarz odświeża i nadaje nieporównaną delikatność. **Cena 1 zł.**

MAGNOLINA

Jedyny środek odświeżający płeć, usuwa wszelkie zgrzybiałości pod skórą. **Magnoliny**
staje się miękka, przejrzysta i delikatna. **Magnolina** usuwa czerwoność nosa, niszczy
wagry t. j. czarne punkci, które najwięcej osiadają w okolicy nosa. **Cena tego znakomitego
środka 1 zł. 50 ct.**

WODA LILJOWA

Plamy żółte, brunatne i ostudy z twarzy, szyi i piersi pod wpływem tej cudownej wody po kilka-
krotnym użyciu zupełnie nikną. **Cena 1 zł. 50 ct.**

Orientalina czyli Pudr w płynie

nadaje twarzy prawdziwie naturalną, piękną i przyjemną białość (dla oka niedostrzegalną) odświeża
ją i konserwuje. **Cena 1 złr.**

PUDR KSIAŻĘCY BIAŁY

jest prawdziwym unikatem w sztuce kosmetycznej, nie zawiera bowiem w swym składzie ani bizmutu
ani ołowiu, żadnych metalicznych pierwiastków szkodliwych zdrowiu, pomimo tego przy-
jemnie przeto twarzy, nadaje śliczną, naturalną i bardzo przyjemną białość i delikatność.
Cena pudełka 1 złr.

PUDR KSIAŻĘCY

cielisto-różowy i cielisto-żółtawy po 1 złr. 20 ct.

KREM ORYENTALNY BIAŁY

cielisto-różowy dla blondynek i cielisto-żółtawy dla szatek.

Kromy te czynia zadość wszelkim wymaganiom, nadają bowiem twarzy naturalną białość, delikat-
ność i przejrzystość, są nieszkodliwe i dla oka niewidzialne. Twarz martwa, pokryta bruzdami, nie-
równo-szorstka, zostaje całkiem odświeżoną i odmłodzoną. — **Cena 1 złr. 20 ct.**

Powyżej wymieniony artykułów nabyć można w fabryce we Lwowie przy ulicy Kopernika
pod 1. 3 i w filii w Krakowie, Fokce niee 1. 20, także w Stechera w Stanisławowie; Januogiewi-
cza w Tarnopolu i u Karzyńskich w Podhajcach.

J. IHNATOWICZ

magister farm. i chemik sądowy.

(1527 44-?)

Przeciw wyłysieniu

Przeciw wyłysieniu i tworzeniu się łupieżu
dość skuteczną według nadechadzających, codziennie poświadczających pism
dziękczynnych jedynie i wyłącznie

OLEJ TANNINOWY

Dra. Morasa.

Szanowny Panie aptekarzu!
Upraszam Pana byś mi przysłał jeszcze jedną flaszkę oleju tanninowego Dra. Morasa. Sku-
teczność tego środka jest wymowna, ponieważ wypadanie włosów zupełnie ustało, a pokazuje się
już także gęsty zarost.

Wiedeń dnia 5 stycznia 1880.

Wilhelm Wagner.

Do Pana Józefa Fürst aptekarza w Pradze!
Jestem szczęśliwy, mogąc Panu donieść, że olej tanninowy Dra. Morasa wstrzymał u mnie
wypadanie włosów, trwając już przeszło dwa lata.

Spodziewam się, że zapomocą tego środka uzyskam napowrót moje dawniejsze tak piękne włosy.

Marya Zarembo.

Wielmożny Panie!

Nie jest to wcale przyjemnie, by będąc mężczyzną w wieku trzydziestu lat, posiadać już
łysą głowę. Gdybym był nieukazywał oleju tanninowego Dra. Morasa, byłbym dziś młodym starym.
Środek ten działał u mnie w przeciągu kilku tygodni istne cuda, co też potwierdzają wszyscy, co
mnie znają. Proszę przeto etc.

Bukowa dnia 3 stycznia 1880.

wdzięczny
doktor, zarządca dóbr.

Do nabycia we Lwowie po 2 i 1 zł. we L
Fokce w CZERNIOWCACH u J. Golichowicz

Kraków

Papier z pryzmy

Magistralna